

Ikt. sz.: GAB-42/39-4/2025.

GAB-15/2025. sz. ülés
(GAB-76/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági Bizottságának**
2025. október 9-én, csütörtökön, 9 óra 51 perckor
az Országház Tisza Kálmán termében (főemelet 37.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	6
<i>Szijjártó Péter hozzászólása</i>	6
<i>Kérdések, vélemények</i>	9
<i>Szijjártó Péter válasza</i>	20
<i>További kérdés, hozzászólás</i>	29
<i>Szijjártó Péter további válasza</i>	30
<i>A Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága 2024. évi tevékenységéről szóló B/11589. számú beszámoló (Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)</i>	31
<i>Dr. Nagy László szóbeli kiegészítése</i>	32
<i>Kérdések, vélemények</i>	37
<i>Dr. Nagy László válasza</i>	39
<i>Határozathozatal</i>	40
<i>A gyermekek digitális eszközök káros hatásai elleni védelmről címmel benyújtott T/12424. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	41
<i>A föld alatti energiahordozó-tárolással, valamint a földgáz biztonsági készletezéssel összefüggő törvények módosításáról szóló T/12524. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	41
<i>Egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról szóló T/12521. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	42
<i>Az Európai Unió mesterséges intelligenciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról szóló T/12632. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	43
<i>Az óráátállítás megszüntetésének szükségességéről szóló H/12535. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	44
<i>Balassa Péter kiegészítése</i>	44
<i>Határozathozatal</i>	45
<i>Egyebek</i>	45
<i>Az ülés berekesztése</i>	46

Napirendi javaslat

1. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága 2024. évi tevékenységéről szóló beszámoló (B/11589. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)
3. A gyermekek digitális eszközök káros hatásai elleni védelméről címmel benyújtott törvényjavaslat (T/12424. szám)
(Hollik István (KDNP), Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) képviselők)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
4. A föld alatti energiahordozó-tárolással, valamint a földgáz biztonsági készletezéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12524. szám)
(Kormány - energiaügyi miniszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
5. Egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslat (T/12521. szám)
(Kormány - nemzetgazdasági miniszter)
Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján
(Kijelölt bizottság)
6. Az Európai Unió mesterséges intelligenciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/12632. szám)
(Kormány - nemzetgazdasági miniszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
Unió napirendi pont!
7. Az óraátállítás megszüntetésének szükségességéről szóló határozati javaslat (H/12535. szám)
(Balassa Péter (független) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
8. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Barcza Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Cseresnyés Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Dávid Ferenc (DK), a bizottság alelnöke
 Erős Gábor (Fidesz)
 F. Kovács Sándor (Fidesz)
 Riz Gábor (Fidesz)
 Szatmáry Kristóf (Fidesz)
 Dr. Szeberényi Gyula Tamás (Fidesz)
 Varga Gábor (Fidesz)
 Z. Kárpát Dániel (Jobbik)
 Tordai Bence (Párbeszéd)
 Csárdi Antal (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Molnár Ágnes (Fidesz) Barcza Attilának (Fidesz)
 Dr. Seszták Miklós (KDNP) Witzmann Mihálynak (Fidesz)
 Riz Gábor (Fidesz) megérkezéséig dr. Szeberényi Gyula Tamásnak (Fidesz)
 Varga Gábor (Fidesz) távozása után Bánki Eriknek (Fidesz)
 F. Kovács Sándor (Fidesz) távozása után Cseresnyés Péternek (Fidesz)
 Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd) Tordai Bencének (Párbeszéd)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs
 Dr. Szőke Máté bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter
 Dr. Nagy László elnök (Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága)
 Hollik István (KDNP) országgyűlési képviselő
 Dr. Varga-Bajusz Veronika államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)
 Steiner Attila államtitkár (Energiaügyi Minisztérium)
 Dr. Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
 Balassa Péter (független) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Dr. Illés Boglárka államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Jákli Gergely elnök-vezérigazgató (Paks II. Atomerőmű Zrt.)
Joó István vezérigazgató (HIPA Nemzeti Befektetési Ügynökség)
Dr. Téglássy Péter elnökhelyettes (Szabályozott Tevékenységek
Felügyeleti Hatósága)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 51 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntök mindenkit a Gazdasági Bizottság mai ülésén. Képviselőtársaim a szokásoknak megfelelően írásban előre megkapták a mai ülés napirendjét. Kérdezem, hogy ehhez képest van-e bárkinek kiegészítenivalója, véleménye, javaslata. *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérem, hogy a napirend elfogadásáról most szavazzunk. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a bizottság 17 igen szavazattal, egyhangú döntésével fogadta el napirendjét. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes, így munkáját megkezdheti.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az 1. napirendi pontnál köszöntöm Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat a bizottság előtt, kollegáival, államtitkár asszonnyal, elnök úrral, igazgató úrral, vezérigazgató úrral együtt. Ez a szokásos meghallgatás, miniszter úr, az elmúlt egy év tevékenységéről. Nem változott a menetrend sem: elsőként miniszter úr kap lehetőséget arra, hogy egy expozében kifejtse az álláspontját, és elmondja, hogy mik voltak a legfontosabb események az elmúlt időszakban. Utána képviselőtársaim - az élénk érdeklődés már most is látszik a monitoron - kapnak lehetőséget arra, hogy egy körben kérdéseket tegyenek fel, illetve véleményt mondjanak. Utána miniszter urat arra kérem majd, hogy az elhangzott kérdésekre adjon választ. Miniszter úr, öné a szó.

Szijjártó Péter hozzászólása

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy már október elején beszámolhatok a Külgazdasági és Külügyminisztérium munkájának azon részéről, ami az önök bizottságának hatáskörébe tartozik, és azon kívül tapasztalataim értelmében nyilván minden másról. Természetesen örömmel állok képviselőtársaim rendelkezésére, és megtiszteltetésnek tekintem az érdeklődés intenzitását is.

Szerintem nem túlzás azt mondani, hogy továbbra is a válságok korában élünk. Ha az elmúlt egy évtizedre visszatekintünk, akkor azt láthatjuk, hogy legalább három nagy nemzetközi válság kezelésére volt és folyamatosan van is szükség, kezdődve a migrációs válsággal, folytatva a világvárossal, majd a szomszédunkban kitört háborúval.

Azt gondolom, hogy az elmúlt tíz esztendőben az Európai Unió rendre rossz válaszokat adott az előttünk tornyosuló kihívásokra. A vámok, a szankciók, az energiaárak emelkedése és az elszigetelődés mind oda vezettek, hogy az Európai Unió gazdasági versenyképessége mára jelentős mértékben visszaesett. Ezt egyértelműen mutatják azok az adatok, amelyek a világgazdasági teljesítményhez való hozzájárulást mérik. Egyre nagyobb a lemaradása az Európai Uniónak mind az Egyesült Államokkal, mind Kínával, a világgazdaság két vezető szereplőjével szemben.

Ez egy helyzet, amiből nekünk feladat adódik, és mi úgy értelmezzük ezt a feladatot, hogy a lefelé húzó európai gazdasági környezetben is biztosítani kell azt, hogy a magyar gazdaság versenyképessége fennmaradjon, sőt javuljon.

Ha visszatekintünk az elmúlt 10 esztendőre, akkor azt láthatjuk, hogy Magyarországra óriási gyártási kapacitások települtek, a világ legmodernebb technológiai és termelési színvonalát felvonultató gyárak épültek országszerte. Azt szeretném aláhúzni, hogy mindezekért a gyárakért és beruházásokért óriási küzdelmet és versenyt folytattunk, az esetek döntő többségében nyugat-európai országokkal szemben.

Azonban mindezek a körülmények arra ösztökéltek minket, hogy egy új feladatot tűzzünk ki magunk elé, és azt teljesítsük. Ez az új feladat pedig úgy szól, hogy a nagy termelési kapacitások ideköltözését követően a magyar gazdaság hozzáadott értékét, technológiai színvonalát és kutatás-fejlesztési arányát, valamint a termelést, a gyártást támogató szolgáltatások jelenlétét is növeljük. És ebből a szempontból a 2025-ös esztendő komoly sikereket hozott: amellet, hogy Magyarország egy kontinentális gyártási központ, amellet egy regionális innovációs központtá is vált.

A versenyképességünk növekedésének egyik fontos alapja az, hogy Magyarország továbbra is a keleti és nyugati gazdaságok, a keleti és nyugati beruházások találkozási pontja. Mi biztosítjuk Európában a legakadálytalanabb, a legtermészetesebb együttműködési környezetet a keleti és a nyugati beruházó vállalatok számára. És ez miért fontos? Ezen célkitűzés mögött sokan valamifajta politikai szempontot sejtene. Őket szeretném kiábrándítani: ehhez a politikának semmi köze nincsen; annál inkább van köze a világ gazdasági folyamatoknak. Ugyanis azt mindannyian láthatjuk, hogy egy nagy globális technológiai forradalom zajlik körülöttünk. Ez nemcsak az elektromosautó-iparban, hanem annál sokkal összetettebb folyamatokban is tetten érhető. És ez a nagy globális technológiai forradalom úgy megy végbe, hogy a világ gazdaság szereplői egy világméretű munkamegosztást alkalmaznak, és együttműködnek egymással, függetlenül a távolságtól, függetlenül attól, hogy ki milyen nemzetiségű vagy éppen melyik óceán melyik partján van. Ez a világ gazdaságban természetes.

És én azt gondolom, hogy a nemzetgazdaságok közül azok húzzák a legnagyobb hasznát a nagy globális technológiai forradalomból, amelyek képesek ennek a nagy globális munkamegosztásnak és együttműködésnek helyt adni. Azok az országok járnak majd az élmezőnyben, amelyek nem gátolják politikai alapon a gazdaság szereplőinek együttműködését; és azok az országok járnak az élen, amelyek a beruházók között nem diszkriminálnak nemzetiségi alapon.

Ha megengedik, mivel 2024-ben is az év vége előtt voltam itt, ezért 2024-re és 2025 első háromnegyed évére vonatkozó aggregált adatokat szeretnék most önöknek mondani. Tehát ez alatt az időszak alatt a beruházásösztönzéssel foglalkozó ügynökségünk, a HIPA, amelyet Joó István vezet, 139 esetben kötött megállapodást Magyarországra érkező beruházásról. Ezeknek a beruházásoknak az összértéke 5455 milliárd forint; a támogatás ehhez 755 milliárd forint, és 31 ezer új munkahely jött létre.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a beruházási volumen alapján a legtöbb beruházást kínai vállalatok hozták Magyarországra ezen időszak alatt; a második helyen a koreai vállalatok állnak; a harmadik helyen pedig a magyar vállalatok. Tehát abban a beruházástámogatási rendszerben, amely azt a bírálatot kapta éveken keresztül, hogy nem veszi figyelembe magyar vállalatok beruházásait, a harmadik legnagyobb beruházási volumen a magyar vállalatokhoz köthető.

Ami a beruházások darabszámát illeti, a 139-ből a legtöbb támogatott beruházást magyar vállalatok hajtották végre. Soha nem volt még ilyen korábban! A 139-ből 37 beruházás magyar vállalat beruházása; itt a kínaiak a másodikak, és a németek szorosan mögöttük, a harmadik helyen vannak.

Ami a munkahelyteremtést illeti, a létrejött munkahelyek több mint fele, 56 százaléka kínai beruházóhoz kötődik. A második helyen Szingapúr áll, és ennek van egy egyszerű, ámde nagyszerű oka. Nagyon fontos gazdaságpolitikai célkitűzésünk folyamatosan az, hogy miután megszűnt a kelet-nyugat választóvonal gazdasági fejlettségi meg versenyképességi szempontból, a kirajzolódó észak-dél vonalat próbáljuk meg minél inkább elhalványítani, és ezért mind a délkelet-, mind a délnyugat-magyarországi területekre irányuló beruházásösztönzés fontos feladatunk. Békéscsabára a város, a vármegye, a térség történetének messze legnagyobb beruházását tudtuk odavinni, illetve arról megállapodást kötni. Majdnem 3 ezer új munkahely jön létre közvetlenül Békéscsabán a szingapúri beruházóval kötött megállapodásnak köszönhetően. Ezért is itt most Szingapúr előkelő helyezése. A munkahelyek tekintetében a harmadik helyen pedig a dél-koreai vállalatok állnak.

A legtöbb beruházás az elektronikai, a járműipari és az informatikai szektorhoz kötődik.

Miért mondom azt, hogy nagy sikereket értünk el 2025-ben abban a tekintetben, hogy a magyar gazdaságban a gyártás után a kutatás-fejlesztés és a szolgáltatások idevonzását tűztük ki fő feladatnak? Azért, mert jelenleg a HIPA által tárgyalat leendő beruházások közül messze a legtöbb a kutatás-fejlesztéshez és a szolgáltatóközpontokhoz kapcsolódik. A Sanofi új budapesti globális szolgáltatóközpontjának a bejelentéséről érkeztünk, ahol 500 új embert vesznek most fel, és 1700-ról 2200-ra növelik a központ létszámát.

Szeretném önöknek elmondani azt is, hogy az idei év első kilenc hónapjában tíz kutatás-fejlesztéshez kapcsolódó nagyberuházásról kötöttünk megállapodást, és húsz újabbról zajlanak tárgyalásaink.

Az elmúlt öt év alatt a szolgáltatóközpontokban dolgozók létszáma a duplájára nőtt. Ma a Magyarországon működő szolgáltatóközpontokból negyven nyelven nyújtanak szolgáltatást a globális vállalati struktúrák részére - negyven nyelven. Az itt dolgozók átlagéletkora 34 év, a felsőfokú végzettségűek aránya 80 százalék. Egyre több szolgáltatóközpont működik vidéken, az eddig eltelt részében az évnek kilenc nagy szolgáltatóközpont Magyarországra hozataláról tudtunk megállapodást kötni.

Szintén jó hír a területi egyensúly. Sokat dolgoztunk azon, hogy a kelet-nyugat választóvonalat a gazdasági versenyképesség szempontjából elhalványítsuk, és ma már Kelet-Magyarországon a globális autóipari méretekkel mérve is egy nagyon jelentős gazdasági övezet jött létre, és mint ahogy mondtam, a délkelet- és délnyugat-magyarországi megyékre is innentől kezdve fontos hangsúlyt helyezni. Egyébként a legtöbb beruházás, amiről megállapodtunk, a kormány által agyonnyomott Budapestre érkezik, a második helyen Pest vármegye, a harmadik helyen pedig holtversenyben egy keleti és nyugati, Komárom-Esztergom és Borsod-Abaúj-Zemplén megye áll. Ezeket Bács-Kiskun, Hajdú-Bihar, Heves és Csongrád-Csanád, valamint Vas megye követi.

Mivel a beruházásokért folytatott verseny egy olyan verseny, hogy soha nem fűjják le, napi feladatokat jelent a minél versenyképesebb beruházási környezet megteremtése, ezért több változtatást is végrehajtottunk a beruházástámogatási rendszeren, és jóval rugalmasabbá tettük azokat a feltételeket, amelyek alapján a vállalatok jogosulttá válnak az ilyen támogatásokra. Egyébként a 11 legkevesbé fejlett megyében a beruházások minimumértékét 3 millió euróról 2 millió euróra csökkentettük, a kutatás-fejlesztési beruházásoknál 50 főre csökkentettük a minimális létszámot, 10 főre a minimálisan létrehozandó új munkahelyeket.

A kormány tegnapi döntésével bevezetjük az Európai Bizottság által jóváhagyott úgynevezett tiszta ipari megállapodáshoz társuló állami támogatási keretet. Ez a Clean Industrial Deal State Aid Framework - vagy CISAF, ahogy nevezik - lehetővé teszi azt, hogy a környezetkímélő gazdasági növekedést elősegítő beruházásoknál 350 millió

euróig a kormányok saját hatáskörben, az Európai Bizottság jóváhagyása nélkül adjanak támogatást. Az egy nagyon kemény versenyképességi korlátja ma az európai uniós tagországoknak beruházásösztönzés szempontjából, hogy 37,5 millió euró fölött - a saját, tehát nem EU-s forrásról beszélek - a saját nemzeti forrásból adott beruházásösztönzési támogatásnál az Európai Bizottság jóváhagyása kell; és ezek nagyon gyors eljárások, mindössze egy-másfél évig tartanak, tehát nem is gátolják egyébként a versenyképességünket, és mondjuk, nem is hozzák helyzetbe az Európai Unión kívüli országokat a beruházásokért folytatott versenyben. De a lényeg az, hogy legalább a tiszta ipari megállapodás kerete alá tartozó iparágakban most már 350 millió euróig ki tudjuk tolni a határt, és a versenyképességünket növelni tudjuk.

A másik változtatás pedig, amiről tegnap döntött a kormány, az az, hogy a kutatás-fejlesztési beruházásoknál az egyetemekkel és a kórházakkal való együttműködés esetén a szerződéses kutatás mértéke a teljes költségstruktúrában az eddigi 50 helyett 75 százalékot is elérhet.

Szeretném elmondani önöknek azt is, nagyon fontosnak tartom továbbra is azt, hogy amikor nagyberuházásokat támogatunk, akkor ezeknek a támogatásoknak legyen az egész gazdaságon keresztül érzékelhető hatása. Ez pedig ugyebár a beszállítókön keresztül érhető el. Úgyhogy abban a részlegünkben, amely a HIPA-ban azon dolgozik, hogy a beruházások eredményeit elérhetővé tegyük a beszállító vállalatok számára is, most már több mint 700 vállalatot tartalmaz az adatbázis, folyamatos képzések és fejlesztési programok, fejlesztési támogatások állnak rendelkezésre. A megváltoztatott feltételekben a nagyvállalatok támogatásánál az egyik feltétel éppen az, hogy a megvásárolt alapanyagok és eszközök harmada legalább 100 kilométeres körzeten belülről származzon, illetve kötelező a részvétel a HIPA beszállítófejlesztési programjában. Ezzel biztosítjuk azt, hogy a beszállító magyar vállalatok sokkal korábban be tudnak kapcsolódni a beszállítói láncokba, és így a teljes gazdaságon keresztül érzékelhető a hatása a nagyvállalatok beruházásainak.

Az utolsó pont, amit szeretnék mondani, hogy verseny van, és a versenyben elsősorban a regionális vetélytársakhoz mérjük magunkat. Néhány héttel ezelőtt a tavalyi évre vonatkozó végleges adatokat publikálta mindenki. Ez úgy néz ki, hogy a tavalyi esztendőben a HIPA, tehát a Magyar Befektetési Ügynökség 77 nagyberuházásról tudott megállapodni, a lengyel beruházási ügynökség 53-ról, a cseh és a szlovák 28-28-ról. A HIPA által behozott beruházások összértéke 10,3 milliárd euró, lengyelek 2,4, csehek 2,38, szlovákok 1,7 milliárd euró. Az új munkahelyek száma ezen beruházások nyomán: HIPA 18 500, lengyel ügynökség 7 ezer, cseh ügynökség 3500, szlovák ügynökség 3600. Ezt fontosnak tartom, mert amikor a regionális versenyképességünkről és főleg a beruházásösztönzési struktúrák közötti versenyről beszélünk, akkor ezek a számok szerintem fontosak lehetnek mindenki számára.

Elnök úr, ha megengedi, ezt a rövid összefoglalót tudtam most összeállítani önöknek. Tudván azt, hogy a képviselőtársaim nem erre kíváncsiak, ezért nem akartam hosszabban beszélni erről. Ezért természetesen állok nagy lelkesedéssel, örömmel és izgalommal a témába vágó és azt hiszem, nem vágó kérdések elébe is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket és türelmüket, hogy végighallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Képviselői kérdésekre, véleményekre kerül sor. Elsőként Tordai Bence képviselő úr, öné a szó.

Kérdések, vélemények

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr, nagyon tudtam rezonálni azzal, amivel az expozéját felvezette a sokszoros válságok koráról szóló fejtegetésnél, ezt polikrízisnek nevezzük. Javaslom azért, hogy legalább említés

szintjén legyen ott az ön által jelzett problémák mellett a klíma- és ökológiai válság, az egyre súlyosabb társadalmi egyenlőtlenség, az ebből fakadó válság, és a demokrácia válsága részben a társadalmi polarizáció nyomán, részben pedig a köztársaság, a liberális demokrácia intézményeinek a leépülése, amely nemcsak Magyarországon, de szerte a világban elég súlyos probléma. Érdemes esetleg elgondolkozni azon, hogy ebben önöknek hol van a felelőssége.

Sokkal kevésbé tudtam már rezonálni az Unióról és különösen az elszigetelődésről mondottakkal. Ebben a magyar kormánynak és a külügyminiszternek nyilván kiemelt felelőssége van, mivel meglehetősen elszigetelt helyzetben van az Európai Unió belül; már csak ennek okán sem érdemes ezt rájuk lobbantani.

És különösen nem érdemes versenyképességi szempontból kioktatni az Európai Uniót annak a Fidesz-kormánynak az egyik minisztereként, amely sikeresen elérte, hogy a legfontosabb nemzetközi versenyképességi rangsorban folyamatosan rontsuk a pozícióinkat. Tehát impresszíveknek tűnnek azok a számok, amiket miniszter úr most itt a végén elővezetett, de a helyzet az, hogy az IMD-rangsorban 2002-ben, az első Fidesz-kormány végén még a 30.-ak, 2012-ben a 45.-ek, 2024-ben az 54.-ek voltunk. A rangsor elején pedig olyan, önök által kárhoztatott európai, részben uniós országok állnak, mint Svájc, Dánia, Írország, Svédország vagy Hollandia, tehát innentől kezdve szerintem ez a kioktatás nem annyira megalapozott. De nem akartam ezzel túl sok időt eltölteni, és a kérdésem nem is erre vonatkozik.

Engedje meg, hogy először a legfrissebb mai hírekre vonatkozó reflexióját kérjem! Mit szól ahhoz, hogy egy nemzetközi oknyomozó újságírói együttműködés keretében kiderült az, hogy a magyar kormány, azon belül is az Információs Hivatal, ami egynéhány évig az ön felügyelete alatt működött egyébként, az Európai Unió intézményei ellen kémkedett, mintha ellenséges ágensek lennének? Azt hiszem, nem kell magyarázni, hogy ez az uniós pozícióinkat nemhogy erősítené, hanem tovább rontja.

És ugyanebből a nyomozásból, ebből a tényfeltáró munkából derült ki az, hogy a nemzetközi hírszerzési együttműködésben már nem kék országgént, nem egyértelműen baráti országgént, de nem is vörös országgént, hanem lila országgént tekintenek Magyarországra. Nem osztják meg a legkényesebb információkat, és ez nyilvánvalóan és mindenekelőtt az Oroszországgal fenntartott nagyon szoros viszony miatt alakult így.

A következő kérdésem - és nagyon örülök, hogy itt van Jákli Gergely elnöke-vezérigazgató úr a Paks II. Zrt.-től - a paksi beruházásnak, ennek a putyini projektnek adott magyar állami támogatásról szóló uniós engedély Európai Bíróságon való megsemmisítésére vonatkozik. Szeptember 11-én hozott a Bíróság egy jogerős, kötelezően végrehajtandó döntést, ami alapján a Paks II. állami támogatásának már nincs európai uniós engedélye. Utoljára néhány perccel ezelőtt mondta el a miniszter úr, hogy 37,5 millió euró fölött minden állami támogatáshoz európai uniós jóváhagyás kell. Dehát amúgy is ismeri a lisszaboni szerződés 107. és 108. § -át, pontosan tudja, hogy a tiltott állami támogatás alóli mentességet, kivételt kérvényezni kell. Tehát amíg nincsen ilyen engedély, addig Paks II. nem folyhat tovább. Tökéletesen ellentétes lenne az európai uniós joggal, ami a magyar jogrendnek is része, és ilyenformán illegális.

Ehhez képest ön személyesen is többször nyilatkozott olyan értelemben, hogy ez a bírósági döntés semmilyen módon nem érinti a paksi beruházás menetét, lefolyását; nemhogy megállítanák, de egyenesen felgyorsítják a következő időszakban a Paks II. építkezést az oroszokkal. Azt szeretném kérdezni, hogy ezt az ellentmondást hogyan tudná feloldani, ami egyébként nem az én agymenése, hanem az önök előző paksi bővítési biztosa, Aszódi Attila is ugyanilyen értelemben nyilatkozott a médiában.

Arra sem válaszolnak hosszú hónapok óta, igazából tavaly december óta, hogy az a fix áras megállapodás, ami 12,5 milliárd eurós árat határozott meg Paks II. kulcsrakészen való leszállításával kapcsolatban, és amelytől való eltérést végül ez a tavaly decemberi parlamenti döntés engedélyezte, mit jelent a gyakorlatban. Milyen tényleges végső árra számítanak? A piaci becslések, részben a Paks II. Zrt.-ből kiszivárgó információk alapján ez 20-28 milliárd euró lenne, tehát nagyságrendileg 10 000 milliárd forint. Meg tudja-e erősíteni ennek a pontosságát? És ennek fényében komolyan gondolják-e azt, hogy ismét be kellene adni az engedélykérelmet az Európai Bizottsághoz, vagy végre elengedik ezt a projektet, és az eddig kidobott 700 milliárd mellett további több mint 9000 milliárd forintot nem fröcskölnék el rá.

Az már csak részletkérdés, hogy azok a lobbisták, úgymond tanácsadók, elsősorban Mr. Oroszország, Klaus Mangold, másodsorban akit nyilván hivatali pozíciója okán ilyesmivel nem lehet vádolni, hiszen akkor is aktív biztos volt, de azért tudjuk, hogy Günther Oettinger szintén nagy szolgálatokat tett a kormánynak, szóval hogy a nekik kifizetett súlyos milliókat, százmilliókat vagy milliárdokat valamilyen módon visszakövetelik-e, miután kiderült, hogy éppen az az érvelés, aminek köszönhetően önök megkapták az engedélyt a putyini Paks II. projektre, az az érvelés megbukott. Ugye, itt arról volt szó, hogy az uniós közbeszerzési eljárás alóli mentességet végül 2016-ban, a technikai specificitás elvére hivatkozva tudták megúszni, majd miután ez a döntés megszületett, fél évre rá, 2017 márciusában a tiltott állami támogatás engedélyezéséről szóló döntés is megszületett, csak éppen az előző arra hivatkozott, hogy ezt Paks I. bővítéseként, kapacitás-fenntartásként kell értelmezni. A '17-es bizottsági döntés az állami támogatásról pedig éppen azt mondta ki tételesen, hogy semmilyen köze nem lehet Paks II.-nek Paks I.-hez, sem működési, sem tulajdonosi, sem semmilyen szempontból. Tehát innentől kezdve nyilvánvalóan ez a technikai specificitás elv érvénytelen, és végsősoron Laila Medina ajánlása nyomán éppen azért kaszálta el az Európai Bíróság ezt a 2017-es állami támogatásról szóló európai bizottsági engedélyt, mert nem fejtette ki kellő részletezettséggel, hogy miért is lehet engedélyezni az uniós közbeszerzés alóli mentességet Paks II. számára.

Még egy kis atomenergia. Mit terveznek akkor, ha az oroszfűtőelem-beszerzés uniós szankciós listára kerül, és a továbbiakban a Roszatom nem tud szállítani? Meddig biztosított Paks I. működése ebben az esetben?

A következő kérdésem szintén egy nagyon friss, pozitív fejlemény. A tegnapielőtti napon hozta meg a Budapest Környéki Törvényszék azt a jogerős másodfokú döntést, hogy... *(Csárdi Antal közbeszól.)* Szóval azt a jogerős döntést, amely megsemmisítette a gödi Samsung-gyár, az akkumulátorgyár környezetvédelmi engedélyét. Ugye, önök azt nyilatkozták minden alkalommal, hogy az akkugyárakra Magyarországon a legszigorúbb európai szabályok és normák vonatkoznak, és hogy ennek a betartását rettentően prudens és szigorú módon ellenőrzik. Ehhez képest kiderült, hogy egy törvénytörtő módon kiadott engedéllyel működik a Samsung, Magyarország legnagyobb akkumulátorgyára, és, hát, kíváncsi lennék, hogy mindezek után hogyan értékeli a korábbi állításaikat, hogyha a bíróság megsemmisítette az engedélyt? Mi várható ebben a témában a következőkben?

Mennyire látja sikeresnek általában is azt a stratégiát, amelynek során beruházásösztönzéssel, infrastruktúra-fejlesztéssel és más anyagi természetű ösztönzőkkel összesen mintegy 1500 milliárd forint magyar közpénzt elégetve csábították ide az akkumulátorgyárakat, majd kiderült, hogy olyan túlkapacitások épültek ki a globális akkumulátortermelési iparban, hogy ezen gyárak közül vagy a már működők is lecsavarták a termelésüket, vagy a tervezett gyárak nem épülnek meg, vagy nem abban az ütemben, nem abban a volumenben épülnek meg, mint ahogy tervezték.

Az a gazdasági repülőrajt, amit Orbán Viktor miniszterelnök ígért, jelentős részben ezekre a beindulni remélt gyárakra alapozott. Ezek a remények szertefoszlottak, ezt kimondhatjuk-e? Vállalják-e a felelősséget azért, hogy ennyire kudarcos volt ez a gazdaságfejlesztési stratégia, és ennyi közpénzt égettek el miatta?

Az utolsó kérdéskör pedig a kőolaj-biztosítás. A magyar ellátásbiztonság nyilván egy olyan kérdés, amiben nincs köztünk vita. Senki nem szeretné, ha a benzinkutakon Oroszországhoz hasonlóan hosszú sorok lennének, vagy egyenesen benzin- és dízelhiány alakulna ki Magyarországon. Éppen ezért nem pontosan értem, hogy az az álláspont, amit ön 2022-ben az orosz agresszió után megfogalmazott, hogy az Adria-vezetékét fejleszteni kell, és biztosítani kell, hogy azon keresztül is el lehessen látni Magyarországot a szükséges olajjal, miért vált érvénytelenné az elmúlt hónapokra?

Miért kell azt látnunk, hogy miközben a horvát olajcég, az Adriát üzemeltető Janaf pontos számokkal alátámasztva, a tesztek műszaki paramétereit a nyilvánossággal megosztva, átlátható módon és ennek megfelelően meggyőzően kommunikál, ehhez képest a magyar kormány és az azzal vonalba állított MOL pedig mindenféle alap és érv, érdemi indok nélkül gyakorlatilag elzárkózik attól, hogy a magyar kőolajellátás biztonságosabb módon, ne egy háborús országon átvezetve, ne a szankció által sújtott oroszoktól származóan legyen megoldva?

Illetve ezzel kapcsolatban még azt szeretném kérdezni, hogy amerikai partnereiket tájékoztatták-e arról menet közben, hogy Orbán Viktor Trumpnak mondott állításával szemben nem egyetlen csővezeték érkezik Magyarországra, amin olajat lehet szállítani. Én értem, hogy Trump elnök úr nem a legfelkészültebb politikus a világ vezetői közül, de azért ilyen módon visszaélni egy ember korlátozott kognitív kapacitásával legalábbis nem elegáns, és azt hiszem, hosszú távon nem segíti a nemzetközi jó kapcsolatokat fenntartását.

A sok kellemetlen kérdés után pedig egy szabadon választott, bónusz, extra kérdés. Az elmúlt évben miniszter úrnak melyik volt a kedvenc feladata, megrendelése, kívánsága, amit teljesített a barátja, Szergej Lavrov számára? Köszönöm szépen, ha válaszol minden kérdésemre.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szatmáry Kristóf képviselő úr a következő a felszólalások sorában. Öné a szó, képviselő úr.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! A Tordai képviselő úr által ismertetett brüsszeli kérdéssor után visszatérnék a magyar ügyekre és talán a bizottság eredeti feladatához is, a gazdasági kérdésekhez.

Miniszter úr itt több adatot is ismertetett azzal kapcsolatban, hogy már a HIPA támogatási rendszerében is a hazai vállalkozások jelentős számban megjelentek. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon pozitív és üdvözlendő rész. Talán miniszter úr arról is tud pár szót mondani, hogy a portfólióba tartoznak a magyar cégek külföldre való kimenetelét segítő programok is. Én a hazai kkv-k iránti elkötelezettségből is kérdezem, hogyan állnak ezek az ügyek, hiszen tudjuk azt, hogy a válságok nem csak Magyarországot, sőt a környező országokat bizonyos értelemben vállalkozói oldalról sokkal jobban érintik, viszont egyben lehetőség is a hazai vállalkozásoknak megjelenni ezeken a piacokon. Azt gondolom, hogy ez egy kiemelkedően fontos feladat, és a minisztérium munkájának is egy nagyon pozitív része. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csárdi Antal képviselő úr következik. Öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Én nem leszek ennyire hosszú, mint képviselőtársam volt, de nem tudom máshogy kezdeni a kérdéscsokromat, mert azzal kezdte a beszámolóját, hogy az Európai Unió gazdasági teljesítményének a visszaesése igazolja az önkormányzatok gazdaságpolitikájának a helyességét. Ehhez képest én azt látom, hogy a 2025. félévi adatok alapján a GDP-volumen változásában gyakorlatilag Magyarország GDP-volumene kevesebb, mint az ötöde. Tehát 0,3 százalékos GDP-növekedésünk volt ebben a félévben, míg az Európai Unió átlaga 1,6 százalék. Én azt gondolom, hogy ez minimum kérdőjeleket tesz az ön állítása mellé.

De konkrét ügyekről szeretném kérdezni a miniszter urat. Tisztelt Miniszter Úr! Én közérdekű adatigénylést nyújtottam be az Államadósság Kezelő Központ számára a Budapest-Belgrád vasútvonal magyarországi szakaszának a finanszírozása kapcsán. Ebben kértem, hogy a dolláralapú hitelszerződést bocsássák rendelkezésemre, illetve a hitelszerződés minden mellékletét és esetleges módosítását is. Az Államadósság Kezelő Központ megtagadta a válaszadást az ön döntésére hivatkozva, merthogy ön az infotörvény 27. § (2) bekezdés f) pontjára hivatkozva tagadtatta meg az adatigénylést. E pont szerint azért nem kaphat a magyar lakosság felvilágosítást az önkormányzat által titokban kezelt, de mindannyiunk által közösen törlesztendő hitellel kapcsolatban, mert külügyi kapcsolatokra, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra vonatkozik.

Én nagy tisztelettel kérdezem miniszter urat ezzel összefüggésben, hogy miért érzik magukat feljogosítva arra, hogy egy nagymértékű eladósodást és erre kötelezettséget vállaljanak úgy, hogy a szerződés feltételei nem ismerhetők meg, miközben nemzetközi példák alapján pontosan tudjuk, hogy a kínai hitelek egy nem várt nemteljesítés esetén nagyon-nagyon súlyos következményekkel járhatnak. Azt gondolom, hogy minden magyar állampolgárnak joga van tudni, hogy milyen kockázatokat és milyen feltételeket vállalt a magyar állam a kínai hitelszerződésben.

Tisztelt Miniszter Úr! Ön idén áprilisban elismerte, hogy a kormány 1500 milliárd forintos állami támogatást nyújtott akkumulátorgyárak, illetve az ehhez szükséges egyéb infrastruktúrák megvalósítására. Mindannyian emlékszünk, amikor miniszter úr azt ígérte, hogy majd új munkahelyek tömege fog megjelenni. Én úgy látom, hogy ez mára, mondjuk úgy, hogy összeomlott. Gyakorlatilag mára nem maradt ebből más, mint egy vendégmunkás-áradat, borzalmas munkakörülmények, szabálytalanságok és üzemi balesetek.

Azt gondolom, hogy a kormány akkustratégiája tökéletesen igazolja minden félelmünket, amit megfogalmaztunk az akkumulátorstratégia bevezetése óta. Pontosán lehet látni, és erre nagyon jó példa, fehéren-feketén van leírva a két nappal ezelőtti bírósági ítéletben, hogy mindezt úgy valósítják meg, hogy a kormányhivatal folyamatosan fedezi, támogatja ezeket a szennyező cégeket, szemben egyébként az itt élők érdekeivel.

Ezzel összefüggésben mondja meg nekem, miniszter úr, legyen szíves, hogy nem gondolja-e azt, hogy a minisztériumnak, a kormányhivataloknak a választópolgárokat, a magyar állampolgárokat kellene képviselni az egyébként multinacionális cégekkel, szennyező cégekkel szemben. Elfogadhatónak tartja-e azt, hogy gyakorlatilag a kormányhivatal, tehát a kormány deklarált szervezete nyújt támogatást arra vonatkozóan, hogy ezek a cégek lehetőség szerint szennyezni tudjanak, illetve amennyiben történt szennyezés, ezt ne lehessen bebizonyítani?

Szeretném kérdezni miniszter urat, hogy mi a kormány stratégiája az akkumulátorhulladékokra vonatkozóan. Pontosán tudjuk, hogy az akkumulátorgyártás alaphelyzetben is rendkívül sok hulladékot termel, és pontosán tudjuk, hogy egyébként amikor lejár ezeknek az akkumulátoroknak az üzemideje, ez még néhány év, ezeknek a kezelését is itthon kell majd elvégezni. Úgyhogy szeretném kérdezni, hogy hány

akkumulátorhulladék-kezelő szerződés van ön előtt. Hány céggel állnak tárgyalásban, hogy hazánkban hulladékkezelő céget hozzanak létre? Szeretném kérdezni miniszter urat, hogy hány illegális akkumulátorhulladék-lerakatot tártak föl. Azt gondolom, hogy a kormánynak megvan minden infrastruktúrája arra, hogy ezeket a feltárásokat megtegye. Csak gondoljon bele, miniszter úr, ha nekem független képviselőként sikerült feltárnom, akkor azt gondolom, hogy önöknek azon túl, hogy a kötelességük lenne, el is várható, hogy vizsgálják meg, hogy ezek a cégek mennyire szipolyozzák ki a magyar államot és az itt élő állampolgárokat.

Engedjen meg még egy kérdést, ami nem gazdasági természetű. A kormány ismételten deklarálta, hogy radikálisan kiáll a pedofilok és az azt segítők ellen. Miniszter úr, szeretném megkérdezni, mint ahogy azt már meg sem tudom mondani, hány darab írásbeli kérdésemben megtettem, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak szándékában áll-e visszavonni a K. Endre kegyelmi ügyében egyébként nagyon fontos szerepet játszó Balog Zoltán református püspök rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezését.

Ha igen, akkor kérem szíves tájékoztatását, hogy ezt mikor kívánja megtenni, mikor kívánja kezdeményezni ennek a tisztségnek a visszavonását. Illetve kérdezem, hogy amennyiben nem, akkor jól értelmezem-e azt, hogy ez csak egy mellébeszélés ebben a gyermekvédelmi botrányban, és érdemi lépéseket és egyébként valódi következményeket nem kívánnak foganatosítani az érintettekkel szemben. Úgyhogy köszönöm szépen, ha ezekre mind válaszol.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nyilván az utolsó kérdés nagyon mélyen érinti a magyar gazdaság helyzetét és a Gazdasági Bizottságra tartozik, de miniszter úr majd nyilván eldönti, hogy választ ad-e e tekintetben.

Dávid Ferenc alelnök úr kért szót. Öné a szó.

DR. DÁVID FERENC (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Megpróbálok nagyon röviden kérdezni miniszter úrtól. Miniszter Úr! Ön nagyon sok számot, főleg elsősorban a beruházásokkal kapcsolatban különböző mérőszámokat mondott, a külföldi beruházásokra gondolok. Nagyon jó, hogy ezeket elmondta nekünk.

Nekem annyi kérdésem lenne ezzel kapcsolatban, hogy - lengyelországi és csehországi számokat is említett, különböző mérőszámokat, darabszámokat és a munkavállalók számát - miután a magyar gazdaság ebben az évben jó esetben 0,6-0,8 százalékkal fog fejlődni, hogy lehet az, hogy Lengyelország ebben az évben vélhetően 3-3,5 százalékkal, Csehország 2-2,5 százalékkal fog növekedni? Ezek az országok a közvetlen régiókban a leggyorsabban fejlődő országoknak tűnnek, de nagyon jelentős a különbség, és bizonyos ellentmondást érzek a kettő között.

A másik ellentmondás, és erre szeretnék választ kapni, a magyar ipar teljesítménye: a bruttó hazai termék 25 százalékát adja az ipar, 15 százalékát adja az építőipar és 4-5 százalékát a mezőgazdaság. Ez azt mutatja, hogy ha ezek az ágazatok megfeneklenek, akkor gyakorlatilag a gazdaság egy helyben topog. Én kibogarásztam - nem volt nehéz dolgom egyébként, mert tegnapelőtt jelent meg az iparpolitikai statisztika -, hogy a magyar ipar 2022 óta meredeken zuhan: '23-ban mínusz 5,5, '24-ben mínusz 4, az idei nyolc hónapban mínusz 4,6 százalék. Tehát ez azt jelenti, hogy önök próbálnak egy intenzív beruházáspolitikát folytatni, nagyon aktív állami iparpolitikát folytatni - véleményem szerint egyébként nem feltétlenül jó irányút -, és kiderül, hogy 2022-ben volt az utolsó olyan év, amikor plusz 5,8 volt az ipar növekedése, mert azóta folyamatosan zuhan. És hogy egészen rossz és egészen drámai legyen a helyzet, ha összevetik az idei augusztust az idei júliussal, augusztusban

még sikerült a júliusi negatív számot is mínusz 2,3 százalékkal alulmúltni. Itt valami nagyon nagy ellentmondást érzek, hogy van egyfajta beruházási aktivitás, de úgy látszik, hogy ezek a beruházások semmiféleképpen nem fordulnak termőre.

Jelzem egyébként, hogy ön említett foglalkoztatáspolitikai számokat is, hogy mennyi munkaerő, hány új munkahely jött létre. Azért azt lehet érzékelni, hogy ha nem is drámai módon, de a munkanélküliség Magyarországon nagyon kis mértékben már elkezdett növekedni. Tehát én azt gondolom, és mondom, nem drámai mértékben, de már lehet látni egy olyan tendenciát, hogy lehetnek foglalkoztatási problémák.

És az utolsó kérdésem a vízióra vonatkozik: megmondom őszintén, nem helyes különbséget tenni, de a gazdasági kérdésekben én önnek mindig jobban hittem, mint a nemzetgazdasági miniszternek (*Derűtség.*), mert, ugye, ami számokat ő mondott, ott néha még az előjel sem stimmelt. Önnel ez nem szokott előfordulni, de azt azért megkérdezném, bár nincsen ott a bértárgyalásokon - és tudja, hogy a bérek a szívemhez nagyon közel álló dolgok -, hogy ha egy rossz víziót látunk, egy toporgó gazdaságot látunk, amelyik nem nagyon növekszik, akkor hogy lehet az, hogy jövőre egyáltalán felmerül az, hogy 13 százalékkal növekedjenek a legkisebb munkabérek. Ezzel nekem önmagában semmi bajom nem lenne, de ez azt jelenti, hogy ez meg fogja nyomni az összes fölötte levő bért, és olyan bérkirárlás lesz Magyarországon, ami teljesítményekkel nem biztos, hogy alá lesz támasztva.

Ezért, megmondom őszintén, én arra kérdeznék rá - ön is tudja a KSH számaiból ezeket a rettenetesen rossz, negatív számokat -, hogy ön látja-e, hogy mikor van ez a fordulópont. Mikor van az az inflexiós pont, amikor végre azt mondhatjuk, hogy legalább az egyik hónapról a másikra valami fejlődés áll elő? És mondom, összehozom ezt ezekkel a bérkirárlásokkal, a jövedelemkiáramásokkal, amit azért ön is érez, hogy ha egy gazdaság nullával növekszik, vagy eggyel, akkor a bérek nem növekedhetnek két számjeggyűen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Végül utolsóként Z. Kárpát Dániel képviselő úr kért szót. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm miniszter urat és kedves munkatársait. Négy területen igyekszem precíziós kérdéseket elhelyezni, tehát nem annyira hosszan kifejtve.

A diagnózis tekintetében egyébként mélyen egyetértek miniszter úrral. A polikrízis gondolatához, ami sajnos nem csak gondolat, csatlakoznom kell. És a világméretű munkamegosztás átalakulása kapcsán a miniszter úrral szemben én úgy gondolom, hogy, ugye, akkor ennek a munkamegosztásnak a rossz oldalán állunk, és a rossz oldalára kerültünk. Ebben vannak saját felelősségi tényezőink és hibáink is, és vannak olyanok, amiket a világrend átalakulása határoz meg, például a mesterséges intelligencia tekintetében az Európai Unió mozgása biztos, hogy nem segíti a versenybe való bekapcsolódást. A magyar kormány felelőssége az, hogy ennek a technológiai forradalomnak a túlfutásait igyekezzen ellenpontosítani, és sajnos a magyar kormány ezt nem teszi meg.

Szeretnék egy pontosító kérdést feltenni a miniszter úrnak: 10 K+F-nagyberuházást említett, de a 10 K+F-nagyberuházás tekintetében nagyon kíváncsi lennék a tulajdonosi háttérre, tehát hogy jellemzően mely országok mely beruházóiról, mely világtájak beruházóiról van szó? Van-e magyar hányad ezekben, vagy pedig csak annyi történik, hogy a nagyberuházást idehívjuk?

Az a problémánk ezzel, hogy ez rendszerszintű - és nem csak önöknek címzett a kritikám, hanem ez 35 év kritikája -, hogy a működő tőkéért folytatott versenyben az ország önfeladó módon mindent megtesz, az adófizetők pénzéből rengeteg pénzzel

támogatja a munkahelyteremtést, sokszor megcsinálja az infrastruktúrát. Ez az autógyáraknál volt egy jellemző tendencia a bevezetési időszakban. Aztán jött „mondjuk, az Audi, amely egy bizonyos évben 1 százalék alatti adóterhelést vállalt, hogyha minden kedvezményt figyelembe veszünk. Tehát a tőkéért folytatott versenyben egy elképesztő aránytalanság tapasztalható, és én nem szeretném, ha az új K+F-nagyberuházások tekintetében megint az lenne a helyzet, hogy idecsábítunk óriáscégeket, ami önmagában nem probléma, tehát természetesen nem ebbe köt bele senki, de aztán ezek profitot generálnak. Ezt sokszor adóztatlanul talicskázzák ki az országból, ezt megfigyeltük számos ágazatban. Tehát ebben a trendben várható-e valami változás, illetve önök hogyan látják ennek a változásnak az esetleges jellegét?

Ide kapcsolódik a globális technológiai forradalommal kapcsolatban a másik kérdésem: ugye, most zajlik az emberiség történelmének leggyorsabb forradalma, a mesterségesintelligencia-forradalomra gondolok. Engem az a megtiszteltetés ért, hogy az AI Summiton előadást is tartottam erről a kérdéskörrel. Tehát az ezzel foglalkozó konferencián nemcsak magamat hallgattam, hanem a többi előadót is, és bizony 70 százalékban már a kritikai hangvételek kerekedtek felül. Tehát az az egyoldalú technooptimista életérzés, miszerint minden jó, ami AI, és rá kell ereszteni a piacra, az emberekre, ez szerencsére már fenntartásokkal kezelt dolog. Mindig elmondom, hogy két dolgot nem szabad csinálni a területtel: megpróbálni betiltani dőreség, badarság, de szabályozatlanul elengedni, ez életveszélyes folyamatokat indíthat el.

A kérdésem a külgazdasági és külügyminiszter felé az lehet, hogy az idevágó területeken hogy próbálják mindezt ellensúlyozni. Mert ha csak arról beszélhetnénk, hogy a Magyarországon munkahelyüket elvesztett vagy veszélyben lévő munkahellyel bíró emberek ingyenes átképzését minden esetben fizetné a magyar állam, akár éppen AI-érintettségű szakmákra, szakterületekre vonatkozóan, akkor nagyon sokat tennénk annak érdekében, hogy a kényszerű kivándorlás tempója lassuljon, a harmadik világból történő munkaerőimport jövőbeni mértéke legalább a dinamikáját tekintve megtörjön. Tehát nyitott-e a kormány az ingyenes átképzések finanszírozására minden, a munkahelyét már elvesztett vagy a közeljövőben elvesztő magyar számára, vagy sem?

A kérdésem aktualitását adja Nagy Márton miniszter úrnak két éve az AI Summiton elmondott prezentációja is, ahol OECD-adatokra hivatkozva megerősítette, tehát a kormány tudja ezt, hogy rövid és középtávon a magyar munkahelyek 37 százaléka kerülhet veszélybe az AI miatt. Ennek nyilván vannak közvetett és közvetlen hatásai is. Én egy megoldást látok itt: minden veszélyben lévő magyar munkahely birtokosát védeni kell. Ennek az ingyenes átképzés az egyik lába.

Nyitott-e arra a koncepciómra a kormány, amit a két kedvenc sportom közül az egyik határterületen magyar munkahelyvédelmi alapnak, MMA-nak neveztünk el? A lényege az, hogy kezdeményezni szeretnénk az európai térben azt, hogy egy 1 százalékos bevételarányos különadó-fizetés történjen meg az óriáscégek részéről, azok részéről, amelyek a félig szabályozott vagy alig szabályozott AI területen egy óriási extraprofitot generálnak. Ezt az 1 százalékos befizetést nyilván Magyarország költségvetése kiegészítheti, de a főláb legyen ez az adókivetés, és ebből fizessük az ingyenes átképzését minden veszélybe kerülő munkahely birtokosának. Hozzáteszem, akár lehet, hogy éppen ezeknél az óriáscégeknél akar majd valaki elhelyezkedni egy AI érintettségű szakterületen, tehát akár a munkaerő-utánpótlás is könnyebbé válhat.

De mi úgy gondoljuk, hogy egy nemzetállam kormányának és a parlamentjének van felelőssége abban, hogy egy ilyen gyors, dinamikus ipari, technológiai forradalom közepén védőpajzsot biztosít a saját állampolgárai számára, főleg egy olyan beteges közegben, ahol az AI Act, ami az egyik legsúlyosabban szabályozni kívánó törvénykezés a területen, mire hatályba lép teljes egészében - egyébként 2026 közepéről-végéről beszélünk -, addigra lényegében lecserélődik a technológia, amit szabályoz, és akár a

platformgazdálkodás, platformjog terén számos olyan területet látunk, ahol egyszerűen nem tudunk szabályozó erővel élni. Tehát elmegy mellettünk a piac, és ennek ki van téve a munkavállaló, ki van téve a magyar munkavállaló is.

Összességében tehát a kérdésem az, hogy a magyar munkahelyvédelmi alap koncepcióját támogatja-e a kormány, kérem, hogy legyen álláspontja róla, illetve az ingyenes átképzések rendszere tekintetében nyitott-e.

Itt jegyzem meg lábjegyzetben, nem akarok újabb kérdéskört bontani, hogy ugye milyen jó lett volna az a béruniós koncepció régen, amikor a kohéziós forrásokat bevontuk volna egy bérfejlesztési alapba, ide pályázhatott volna a magyar munkáltató arra, hogy legalább az európai átlaghoz közelítse a magyar béreket, akkor ebben a versenyben nem lennénk ennyire lemaradva, a kényszerű kivándorlás mértéke lassítható lett volna, és a munkaerőpiacon sem szembesülnénk ilyen katasztrofális helyzetekkel.

A további kérdéseim közül az egyik a vendégmunkásimportra vonatkozik. Ez egy visszatérő kérdés. Azt látom, hogy a dinamika azért szerencsére változott, de a mi mindennapi komfortérzetünkhöz képest még mindig nagyon-nagyon sok a vendégmunkások száma, és olyan területeken is, ahol úgy érezzük, hogy ezt vagy hazai munkaerő is betölthetné, vagy pedig a kényszerből külföldre távozottak helyére érkeztek munkavállalók. Nagyon sokszor tapasztaljuk azt, hogy bár a kormány artikulálja és retorikailag kiáll amellett, helyesen, hogy a külföldi munkaerő nem hozhatja hátrányosabb helyzetbe a magyart, főleg multinacionális közegben nagyon sokszor jut el hozzánk olyan visszajelzés, hogy azt kapja a magyar munkavállaló, hogy ha nem tetszik, akkor hozunk a helyedre egy vendégmunkást. Sajnos ez főleg a nagyipari blokkok környékén egy visszatérő tendencia, ugyanakkor kétségkívül irritáló tendencia.

Ehhez a területhez csatolódik az egyik szakpolitikai sikerünk, talán ezt így lehet beképzeltség nélkül mondani, a magyar kvóta javaslata. Nagyon örülök, és üdvözlöm, hogy a munkásszálló-építések terén már az 50 százalékos magyar kvóta megvalósult. A logika nagyon egyszerű: ha magyar adófizetők pénzéből támogatunk, márpedig a vissza nem térítendő támogatások képében a kormány ezt teszi, akkor egy teljesen logikus elvárás, hogy a magyar családok boldogulását, magyar munkahelyek megőrzését támogassuk, ne pedig egy multicég harmadik világból történő munkaerőimportját. Ha ez a munkásszálló-építéseknel megértő fülekre talált, és 50 százalékban megvalósult, két kérdésem van: az 50 miért nem 95, tehát akkor emeljünk a téten az eredeti elképzelésnek megfelelően; a másik, hogy a vissza nem térítendő támogatások körére hajlandó-e a kormány egy magyar kvótát bevezetni? Tehát jelesül olyan beruházásokat támogatnánk szívesen az adófizetők pénzéből, amelyek jellemzően és túlnyomórészt magyar munkahelyeket és magyar családok boldogulását támogatják, teszik lehetővé. Mivel nincs nyilvánosan hozzáférhető adatbázisunk arról, hogy a vissza nem térítendő támogatás tömege milyen arányban támogat ilyen és nem ilyen munkahelyeket, ezért a kérdésem aktuális, mert erre nagyon-nagyon fontos választ kapnom.

A negyedik kérdésem valóban csak egy félmondatos. A kollégák által már korábban ismertetett akkumulátorgyártási stratégia tekintetében van-e valamilyen felülvizsgálati gondolat? Nyilvánvaló módon a kormány sem tekintheti teljesen sikeresnek azt a folyamatot, ami részben világgazdasági, részben hazai okokból azért valahol a volumen és a kapacitás tekintetében is megbicsaklott. Tehát amilyen várakozásokat ehhez fűztek, azért ezek teljes körben nem valósultak, nem valósulhattak meg. Nem akarok olcsó kötözködésbe belemenni, hogy a kormány rossz lóra tett vagy rossz számokat játszott meg, mert a helyzet nyilvánvaló módon nem ilyen egyszerű. De az egészen biztos, hogy ezt a pályát újra kell gondolni. Van-e ilyen

újrágondolkodási szándék a kormánydiskurzus terében vagy mentális térképén, és ha igen, akkor milyen irányú lehet ez az újrágondolás?

Nyilvánvaló módon én azt is támogatnám, Tordai Bencére visszautalva, hogy ha ezeknél a cégeknél a támogatási szerződéseknél egy plusz klauzula lenne beépítve, hogy ha az épített vagy a természetes környezetet úgy károsítja ez a cég, hogy ez váratlan módon történik és következik be, akkor ennek a felszámolási költségét is állja. Ez nyilvánvaló módon egy teljesen logikus elvárás, én ezt tudnám támogatni, de alapvetően az érdekel, hogy ezt az akkustratégiát kívánja-e legalább részleteiben vagy részben felülvizsgálni a kormány. Nekem az tetszene legjobban, ha nem az aksit, hanem a szoftvert gyártanánk, tehát ha a magyarok tudására, szorgalmára, tehetségére építve egy magasabb polcra tudnánk elhelyezni a gazdaságpolitika terén ezt az egészet.

Örülök és üdvözlöm, ha vannak K+F nagyberuházások, ugyanakkor az én szememben ezek is akkor érnek nagyon-nagyon sokat, ha hazai munkahelyeket gazdagítanak, ha megfelelő adófizetési hajlandósággal párosul, és nem azzal az erőforrás-maximalizálással, amit a nagy hálózatok, a multicégek rendre elkövetnek a nemzetállamok kárára, belekényszerítve a nemzetállamokat egy olyan beteges licitbe, ahol egyre magasabbra kell emelni a tétet, és egyre kevesebbet kap a nemzetállam. Tehát valahol ezt a folyamatot meg kell törni. A kérdésem arra vonatkozik, hogy ennek az előjeleit már láthatjuk-e. Köszönöm. Várom válaszait, miniszter úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Witzmann Mihály alelnök úr kért szót. Öné a szó.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mindenekelőtt szeretném megköszönni Szijjártó Péter miniszter úrnak a részletes tájékoztatóját és beszámolóját. Szeretnék gratulálni neki és a kollégáinak is, hiszen azt gondolom, hogy akár a beruházásösztönzés, vállalkozásfejlesztés, munkahelyek teremtése, munkahelyek védelme vagy éppen a versenyképesség fejlesztése tekintetében a Külgazdasági és Külügyminisztérium nagyon-nagyon komoly lépéseket tett az elmúlt években, és ennek láthatók a jelei is. Azok a számok, amelyeket miniszter úr felsorolt, azokból nagyon jól kitűnik az, hogy akár a környező országokkal történő összehasonlításban is bizony ez a tevékenység gyümölcsöző és eredményes volt az elmúlt időszakban.

Az én kérdésem nyilván egy lokális kérdés lesz. Somogy vármegyéből érkeztem, Somogy 4. számú egyéni választókerületből. Mi eléggé speciális helyzetben vagyunk, hiszen a Dél-Dunántúlon alapvetően egy aprófalvas, vidékies településszerkezet figyelhető meg. Mondhatom azt, hogy Somogy vármegyének két legnagyobb városa a megyeszékhely Kaposvár, illetőleg Siófok, amely választókerületem székhelye is. Nagyon sok esetben kisvárosok, illetve kisebb települések jellemzik. Ezáltal aztán nyilván egyfajta környezetbarát ipar fejlesztése is jóval nehezebben valósítható meg, különösen, ha a megye földrajzi, kulturális, történelmi adottságait, múltját vesszük alapul. Alapvetően a mezőgazdaság, az erre épülő feldolgozóipar, illetőleg a turizmus lehet számunkra a kitörési pont.

A közelmúltban a választókerületem legdélebbi településéhez egy nagyívű remény társult, nevezetesen Taszárról van szó, a taszári reptér hasznosítását tekintve. Egy több mint 500 hektáros területről van szó, amely évtizedek óta tulajdonképpen parlagon hever. Itt egy nagyívű fejlesztési koncepció látott napvilágot, tulajdonképpen meg is történt ennek a területnek a megvétele egy nemzetközi beruházó részéről. Többször tárgyaltam én is velük. Az utóbbi hónapokban egy picit talán csendesebb a taszári reptér fejlesztése körüli háttér.

Azt szeretném nagy tisztelettel megérdeklődni, hogy akár a HIPA, akár a minisztérium ezzel az üggyel milyen mélységben foglalkozik, illetőleg rálátunk-e arra, hogy milyen munkahelyteremtő, gazdaságélénkítő, gazdaságfejlesztő tevékenység valósulhat ott meg. Különösen fontos ez annak tükrében, hogy az M7-es, illetőleg az M67-es út megépítésével tulajdonképpen a nemzetközi kereskedelembe bekapcsolható fejlesztési területről beszélünk. Köszönöm szépen előre is a miniszter úr megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Barcza Attila alelnök úr kért szót. Öné a szó.

BARCZA ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Én is köszönöm a beszámolót. Azt gondolom, hogy még a legkritikusabb képviselő vagy bárki az országban, aki kritikával illeti a minisztérium munkáját, annak látnia kell, hogy Magyarországnak ilyen széles körű együttműködése a világ országaival gazdasági tekintetben még soha nem volt, nem 10 éve nem volt, nem 20 éve, nem 30, hanem még soha, és olyan országok is beruháznak Magyarországon, amire korábban még nem volt példa.

Én Sopronnak vagyok az egyéni országgyűlési képviselője, mi ott nagyon közel vagyunk Ausztriához. Speciális bérhelyzetben vannak a soproni munkavállalók. A határ mellett érezzük az osztrák ipar rezdüléseit, és tudjuk azt, hogy a magyar és a német ipar nagyon szorosan összekapcsolódik, én azt gondolom, viszont úgy látom, hogy ebben egy tévesztés következett be az elmúlt évtizedekben. Tehát a tárgynál maradvá, de az lenne a kérdésem, hogy miniszter úr hogy látja a német ipar jövőjét a következő néhány évben, hiszen a szoros magyar-német együttműködés miatt, azt gondolom, hogy ez a magyarországi gazdasági együttműködésre, kapcsolatokra és GDP-re is nagyon erős hatással van. Tehát ebben vissza tudunk-e egy kicsit jönni, a térnyerés újra meg tud-e valósulni ezen a területen?

A másik kérdésem pedig az, ami egyben egy kérés, hogy kérem a miniszter urat, továbbra is tegyen meg mindent annak érdekében, hogy segítse a soproniak és az osztrákok együttműködését. Nekünk egy óriási dolog az, hogy az M85-ös elérte Sopront, ezáltal új gazdasági lehetőségeink nyíltak meg, a gazdaságunk ezzel tud erősödni. Logisztikailag nőtt a szerepünk, és mindösszesen 8 kilométer gyorsforgalmi út vagy autópálya hiányozna ahhoz, hogy a Bécs-Sopron-Győr-Budapest autópálya el tudjon készülni. Sajnos az osztrák félnek erre a 8 km-re jelenleg nincs szándéka. Én azt gondolom, hogy nemzetgazdasági szempontból ez nagyon-nagyon fontos lenne. Köszönöm az eddigi erőfeszítéseket, és ebben továbbra is kérjük a minisztérium segítségét.

Köszönöm a beszámolót. Szeretnék gratulálni a minisztérium egész éves munkájához és minden kollégájának is! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Erős Gábor képviselő úr, öné a szó.

ERŐS GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Esztergom és térségének képviselőjeként nagyon szépen köszönöm a minisztérium munkáját, hiszen a térségünkben van, mint tudjuk, Magyarország egyik legnagyobb autógyára, a Suzuki és az egyik alkatrész- és karosszériaelem-gyártója, a KIRCHHOFF is ott van. Amit ők a munkahelyek megtartására kaptak támogatást, kiemelten köszönik, hiszen így tudták megtartani a munkaerő nagy részét.

A kérdésem ezzel szemben az lenne - és örömmel hallottam itt azokat az adatokat, hogy a magyar cégek a beruházás tekintetében és a támogatás tekintetében

milyen előkelő helyen vannak -, hogy ez a jövőben is prioritást élvez-e a minisztérium szempontjából.

Illetve miniszter úr véleményére lennék kíváncsi, hogy hogyan látja a jövőben az Európai Unió gazdaságpolitikáját, értve ezalatt a külgazdaság-politikát? És azt szeretném megkérdezni, hogy mi a véleménye az USA-val kötött megállapodással kapcsolatban, ez milyen hatással lehet Magyarországra. A jövőben ez jó vagy rossz irányba mozdítja-e el a gazdaságunkat?

Még egyszer nagyon szépen köszönöm azt a munkát, amit a térségünkért és az egész országért tettek, és bízom abban, hogy ezen az úton maradunk, és továbbra is ilyen prioritást fognak élvezni a magyar cégek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. F. Kovács Sándor képviselő úr kért szót. Öné a szó.

F. KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is köszönöm a beszámolót. Érdekes volt a beszámoló, mindenképpen nagyon sok információt adott, és érdekesek voltak a kérdések is.

Én Paks II.-höz tennék fel egy kérdést. Most már van összehasonlítási alapunk, hiszen az Európai Unióban, Európában egy országgal már megcsinálták azt, hogy megakadályozták, hogy működő atomerőművei legyenek. Én láttam ezt a német példát, hogy a '70-es évektől hogy finanszíroztak különböző zöldszervezeteket atomerőmű-ellenességgel. Németországnak ez megérte-e, bejött-e, hogy ilyen atomerőmű-ellenes lett? A német gazdaságnak, a német iparnak ez bejött-e? Hiszen azt látom, hogy itt is vannak olyan szervezetek - valószínű, hogy ugyanarról a tőről fakadva -, amelyek atomerőmű-ellenes szervezetek, és én azt gondolom, hogy ezek igazából gazdasági jellegű csoportok érdekeit védik, hiszen Franciaországban ezt nem tették meg, Franciaországban fejlesztik az atomerőműveket. A világ összes országa - az Egyesült Államoktól kezdve - velünk akarja megetetni ugyanazt a lejárt szavatosságú, Németországban már eladott terméket.

És a másik dolog, hogy szó volt itt az elhibázott akkumulátortechnológiáról meg-fejlesztésekről. Igazából a gazdasági rész érdekelne, hogyha Magyarországon nem lett volna akkumulátorfejlesztés, akkor a Mercedes, a BMW és a BYD autókban milyen meghajtás lenne, az energiát mi biztosítaná? Tehát én azt gondolom, hogy ha legalább egy lépéssel tovább gondolkodunk a gazdaságban, mint a sakkban - és nem kettővel vagy hárommal -, akkor rájövünk arra, hogy az akkumulátortechnológiát igazából miért kellett fejleszteni Magyarországon, mert különben csodálkoznánk azon, hogy valamilyen üres rész maradt a BMW-ben meg a BYD-ban meg a Mercedesben, és valamit be kellene tenni oda, hogy működjön a rendszer. Én azt gondolom, hogy előrelátónak kell lenni a sakkban is, mint a gazdaságban is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Úgy látom, hogy további jelentkezés nincs képviselőtársaim részéről, így a vitát lezárom. Miniszter úrnak adom vissza a szót, és arra kérem, hogy az elhangzott kérdésekre adjon választ. Öné a szó.

Szijjártó Péter válasza

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Köszönöm szépen képviselőtársaimnak a kérdéseket.

Először is, szeretném kifejezni a legmélyebb, szívből jövő őszinte egyetértésemet Tordai képviselő úrral mind a klímaválság, mind a demokráciaválság vonatkozásában.

A helyzet az, hogy azok a politikai ideológiák, amelyek a környezetvédelmet egy ilyen sötétzöld politikai monopóliummá próbálták sülyeszteni, azok mára elérték azt

a hatást, hogy a környezetvédelem kérdéséről normálisan, a józan ész talaján állva egyszerűen reménytelen párbeszédet folytatni. Ez történt!

És az a helyzet, képviselőtársaim, hogy önök pontosan tudják, hogy a világon a károsanyag-kibocsátásnak olyan 18-20 százalékaért a közúti közlekedés felel. 18-20 százalékaért! Ezért nyilván azt is tudják, hogy a közúti közlekedés technológiai átalakítása nélkül mindazok a zöldcélok, amelyeket olyan büszkén tűztek maguk elé baloldali politikai mozgalmak, egyszerűen elérhetetlenek. Ez egy tény!

De önök közben meg az elektromosautó-ipar ellen hergelnek. Tehát nem pontosan értem, hogy akkor most akarják-e, hogy a közösen megfogalmazott zöldcélok, még ha azok sokszor irreálisak, politikai ideológiákká is váltak, de valamilyenfajta zöldcélok elérhetőek legyenek, vagy nem. Mert a közúti közlekedés technológiai átalakítása nélkül, egyszerűen mély levegővételek és kifújások dacára sem lehet a környezetvédelmi célok tekintetében előrelépni. Ez a helyzet.

Én azt gondolom, mint ahogy mindig is gondoltam, hogy csak úgy lehetséges olyan gazdasági növekedést elérni, amely közben a környezetet megkíméli, ha ezt a kettőt párhuzamosan képzeljük el, de olyan célok kitűzése, amik elmozdítják, alapvetően megborítják az egyensúlyt a kettő között, szerintem nem vezet célra.

Magyarország azon 21 ország közé tartozik a világon... *(Tordai Bence Csárdi Antallal beszélget.)* Én nagyon-nagyon koncentráltam arra, képviselő úr, hogy amikor ön kérdezett, csak önre figyeljek. Nem, nincs közöm hozzá, hogy mit csinál közben, csak megjegyeztem. Tehát szeretném mondani, hogy Magyarország azon 21 ország közé tartozik a világon, amelyek az elmúlt tíz évben úgy növelték a gazdasági teljesítményüket, hogy közben csökkentették a károsanyag-kibocsátásukat. Ez is egy tény!

És miközben önök a nukleáris energia ellen érvelnek, csak egy számot mondom előrebocsátva - aztán természetesen részletesen reagálok a képviselő úrnak a Paksra vonatkozó kérdéseire -: ha fölépül a két új paksi reaktorblokk, akkor azzal évente 17 millió tonna szén-dioxid kibocsátását fogjuk megelőzni. 17 millió tonna szén-dioxid kibocsátását!

Ami a demokráciaválságot illeti, ott is egyetértek, mert ha ön megfigyeli, akkor Európában van egy olyan politikai folyamat, amely patrióta politikusok, patrióta kormányok és patrióta pártok kiiktatására irányul politikailag, jogilag, és néha fizikailag is. Hát, nézze, az, hogy az elvileg egyik legnagyobb és legerősebb európai demokráciában bírósági döntéssel nem engednek elindulni egy olyan politikust elnökjelöltként, aki a legnépszerűbb, de legalábbis az egyik legnépszerűbb politikus az országban, ha ez rendben van? Vagy hogyha az önök által most a demokrácia példaként állított Lengyelországban a miniszterelnök elmondhatja az elvárását a bírósággal szemben, hogy kiadhat-e egy terrorcselekményt elkövető embert vagy nem? Vagy ha el lehet azt érni külföldi beavatkozással a nyugati szomszédunkban, hogy a választást megnyerő párt helyett a vesztesek alkothassanak kormányt? Vagy ha egy országban a legnépszerűbb pártot lehet úgy diszkreditálni, hogy nem talál helyszínt a rendezvényeinek, meg nem talál bankot, amelyik mondjuk a számláit vezetné? Vagy ha az északi szomszédunkban meg lehet kísérelni a miniszterelnök megölését, eggyel följebb pedig meg lehet verni az aztán a választáson győztes párt elnökét, és ezek hogy, hogy nem, mind-mind jobboldali patrióta politikusokkal és pártokkal szemben történnek!

Vagy ha nem szégyenkeznek eléggé amiatt, hogy egy antifa-terrorista eljön Magyarországra, itt grasszálnak az utcákon egy bandával, és aki szembejön, megverik, és utána az Európai Parlament meg nem adja ki a mentelmi jogát, és önök ezt ünneplik, akkor ezek után bármilyen demokráciára vonatkozó hiányérzetet fejeznek ki? Ne haragudjanak, ezt nem tudjuk hova tenni! Ezt nem tudjuk hova tenni!

Tehát az, hogy önöktől egy szó nem csúszott ki a szájukon arról, hogy egy Magyarországra jövő antifa-terrorista részt vesz a nyílt utcán védtelen emberek megverésében, és az Európai Parlament meg megvédi - hát, ne haragudjanak -, ezek után a demokráciára vonatkozó megjegyzéseik minimum hiteltelenek.

Ami az elszigeteltségre vonatkozik, képviselő úr bírálatot fogalmazott meg azzal kapcsolatban, hogy hogyan tesszük tönkre Magyarország nemzetközi kapcsolatait. Valószínűleg a világ első számú superhatalmának elnökét ilyen dicsérő jelzőkkel illetni, mint ahogyan azt tette, és ezt nem minősítem, az biztos sokat segít egyébként ezekben a kapcsolatépítésekben, de mindegy.

Ami az elszigeteltségre vonatkozik. Én 11 éve boldogíthatom az ellenzéki képviselőtársaimat itt különböző meghallgatásokon, 11 éve hallgatom azt a kritikát, hogy a magyar külpolitika elszigeteltté teszi Magyarországot. Én azt szeretném csak tisztelettel a figyelmükbe ajánlani, hogy jelenleg egy olyan európai politikai vezető van, aki a világ legnagyobb hatalmainak vezetőivel egyszerre tud a kölcsönös tiszteleten alapuló, racionális kapcsolatot fenntartani. Egy. Tehát mondjuk, itt elszigeteltségről beszélni...

Nézze, szerintem az az elszigetelés, ha nyolc éven keresztül versenyt hirdetnek egy kontinensen a liberális politikai vezetők arról, hogy ki tud bunkóbb megjegyzést tenni arra az emberre, aki aztán végül a világ első számú superhatalmának elnöke lett, az szerintem elszigetelés. És az is elszigetelés, ha egy kontinens vezetéséért felelős szerv a tagállamok támogatását nem bírva vámokat vezet be, amely vámok nem a célul kitűzött ország gazdasági szereplőit, hanem a saját kontinens gazdasági szereplőit sújtják a legjobban. Ezt én elszigetelésnek nevezem. Meg azt is elszigetelésnek nevezem, ha egy kontinens gazdasági növekedésének alapjául szolgáló modellt úgy adunk át a múltnak, hogy nincs helyette új.

Nem tartom én azt ördögtől valónak, hogy ugyanazon kifejezések alatt mást értünk, mert szerintem alapvetően mást értünk még a legalapvetőbb kifejezéseken is, de hát ez meg a többpárti demokráciának és a modern európai politikának a lényege. Abban reménykedjünk, hogy Magyarország nem jut azoknak az országoknak a sorsára, ahol pisztolygolyóval vagy politikai eljárással vagy bírósági döntéssel próbálnak embereket kiiktatni a politikai versenyből.

Ami a különböző rangsorokat illeti, én is tudok mindenfajta rövidítéseket hozni, utána meg sorszámkat emlegetni. Ezzel nem akarom azt mondani, hogy nincs jelentősége a ranglistáknak, biztosan van - én egyet tudok, én nem a ranglistákon versenyzem, hanem naponta versenyzem vetélytársakkal beruházásokért. Én ezeket a versenyeket akarom megnyerni, a ranglisták kevésbé érdekelnek, én inkább vállalom ezt a ranglistahelyezést, csak a BMW ne az északi szomszédunkban, hanem nálunk hajtsa végre a beruházását. Én vállalom ezt a ranglistahelyezést, ha a Mercedes az európai kontinens legnagyobb Mercedes-gyárát Magyarországon építi, és nem azokban az országokban, amelyekkel versenyeztünk. Tehát szerintem itt mindenki a demokratikus körülmények között ki tudja választani, hogy mi a fontos neki, és akkor egy ilyen meghallgatáson mindkét pozíció elhangozhat.

Nem volt tudomásom semmilyen olyan folyamatról, amit a képviselő úr ma a különböző oknyomozónak nevezett portálok információi kapcsán felhozott. Egy dolog kétségtelenül riaszt benne, az a lila minősítés, ezt minden szempontból jó lenne elkerülni, a piros-feketét sokkal szívesebben vállaljuk.

Ami a Paksi Atomerőművet illeti, a képviselő úrnak szeretném mondani, hogy a 37,5 millió eurós határ nem az állami támogatásokra vonatkozik összességében, tehát itt valami félreértés lehet. 37,5 millió eurós határ akkor van, amikor egy nemzeti költségvetés egy beruházást támogat, tehát ipari, szolgáltatási, K+F-beruházást

támogat egyedi kormánydöntés keretében, tehát ez, mondjuk, a HIPA támogatásaira vonatkozik, nem másra.

Ha ön elmegy a helyszínre, nem tudom, megtette-e már, van olyan képviselőtársa, akit gyakran látunk ott, nagyon szívesen, természetesen, és most már lassan nukleáris szakértői végzettséget is szerezhethet, nem is ártana neki egyébként, mert lehet, hogy akkor értelmes dolgokat mondana, de a lényeg, hogy ha ön oda eljön, akkor azt látja, hogy ezt az erőművet most nem oroszok építik, hanem németek. Bólogathat, de a helyzet az, hogy a legnagyobb német alvállalkozó dolgozik jelenleg a területen, magyar alvállalkozókkal közösen, teszem hozzá. Tehát a helyzet az, hogy miközben önök oroszozzák ezt a projektet, ebben a projektben hatalmas német és francia vállalati jelenlét van. Jelenleg a hosszú távú gyártási eszközöket, mint a reaktortartály, zóna-olvadékcspada és a többi, jelenleg három ország hat városában építik: Oroszországban, Németországban és Franciaországban. A helyzet az, hogy ennek az atomerőműnek az irányítási rendszerére vonatkozó tendert, amit az oroszok írtak ki, egy német-francia konzorcium nyerte meg és fogja szállítani az irányítási rendszerét ennek az atomerőműnek.

Értem én a putyinozást meg az oroszozást, de azt biztosan tudja a képviselő úr, hogy jelenleg az Egyesült Államok területén működő atomerőművek reaktorainak több mint 20 százalékában Oroszországból szállítják az uránt. Biztosan tudja a képviselő úr azt is, hogy azért nincsenek szankciók a nukleáris iparra vonatkozólag az Európai Unióban, mert ahhoz egyrészt egyhangúság kellene, másrészt pedig számos olyan ország van az Európai Unióban, amelyek lehúzhatnák a rolót az orosz fűtőelem nélkül. Nem tudom, tudja-e a képviselő úr, hogy Európában jelenleg az egyik legnagyobb nukleáris beruházás éppen arra irányul, hogy a franciák és az oroszok Franciaországban közösen termeljenek nukleáris fűtőelemet, és az erre vonatkozó szerződést egyébként Magyarország már megkötötte. Tehát amint létrejön Franciaországban a francia-orosz közös gyártási kapacitás, mi onnan fogunk vásárolni fűtőelemeket, tehát a kérdésére megnyugtató választ tudok adni. Egy kérdés van csak: hogy mikor tudják fölépíteni Franciaországban ezt a gyárat, mert a gyár Németországban épült volna, ahol végül nem kaptak engedélyt, ezért Franciaországban fog felépülni.

Egyébként pedig azt is szeretném jelenten önöknek tisztelettel, hogy az amerikai kormány feloldotta a Paksi Atomerőmű építésére vonatkozó szankciókat, ennek is köszönhetően gyorsíthatjuk fel az építkezést.

A képviselő úrtól azt szeretném tisztelettel kérni, hogy ne adjon a fővállalkozónak tippeket az áremelésre vonatkozólag, mert ezek nagyon brutális összegek, amiket ön mondott itt, és nagyon nagy baj lenne, ha így kellene módosítani a szerződést. Hozzáteszem, most nincs előttem az a modellszámítás, amely azt számolta ki egyébként, hogy milyen beruházási összegig is bőven megéri, lehet, hogy még belül van azon is, amit a képviselő úr mondott, de azért, hogy is mondjam, ez azért messze van az igazságtól és messze van a valóságtól.

A helyzet az, hogy ha azt a kérdést tesszük fel, hogy Magyarország földrajzi viszonyainak ismeretében hogyan tudja előállítani Magyarország hosszú távon kiegyensúlyozottan, a környezetet kímélő módon, megbízhatóan és olcsón az ország működtetéséhez szükséges energiát az elkövetkezendő időszakban, akkor a nukleáris energiának nincs alternatívája. Nézze, ma Magyarországon a napenergia felhasználásában elértük a 2030-ra kitűzött célt. Én nem tudom, hogy önök akarják-e, hogy Magyarország tele legyen szélkerekekkel, nem tudom, hogy működőképes lenne-e Magyarországon, de ha azt gondolják, hogy helyes lenne, ha a termőterületeket erre használnánk, meg az ország legszebb részeit, lelkük rajta. Ez egy szakmai kérdés, én nem tudom, szerintem ez nem megoldás. Az ország domborzati viszonyaiból fakadóan

a vízenergia megint nem jön nagyon szóba. Marad a nukleáris energia. Még egyszer mondom, 17 millió tonnával tudnánk csökkenteni a szén-dioxid-kibocsátásunkat. Szerintem ez egy jó eredmény egyébként, és javaslom is, hogy ezt vegyük figyelembe.

Ami az Európai Bíróság döntését illeti. Továbbra is fenntartom azt az álláspontomat, képviselő úr, hogy az Európai Bíróság ítélete semmilyen módon nem befolyásolja sem az építkezést, sem annak a finanszírozási hátterét. Az Európai Bíróság az Európai Bizottsággal szemben hozott egy döntést, és azt mondta, hogy szerinte az Európai Bizottság nem vizsgálta kellőképpen azt, hogy a közbeszerzésnél milyen kölcsönhatásban van a fővállalkozó megbízása a költségvetési rendszerrel. Az a helyzet, hogy az Európai Bizottság ez ügyben már egy kötelezettségszegési eljárást is lefolytatott - ezt ön biztosan tudja -, és ez a kötelezettségszegési eljárás azzal az eredménnyel zárult, hogy az rendben van. Tehát én továbbra is azt gondolom... - és az Európai Bíróság azt mondta, hogy ez a hivatkozás nem elegendő nekik. Hát, akkor ezt majd az Európai Bizottság és az Európai Bíróság elrendezi egymás között, mi meg építjük az atomerőművet tovább.

Ami az elektromosakkumulátor-gyártással kapcsolatos kérdéseit illeti a képviselő úrnak, ha nem haragszik meg, akkor Csárdi képviselő úr kérdéseivel lehet, hogy lesz némi átfedés. Tehát, ha jól emlékszem a tavalyi alkalomra, meg a tavalyelőttire meg az azelőttire, akkor itt gyakran beszéltünk arról, hogy a magyar állam képes arra, hogy érvényt szerezzen annak a jogos elvárásnak.... - még be sem fejeztem. Ez egy kis megelőlegezett bizalom - egy kis megelőlegezett bizalom jólesne! *(Derűltség.)* -, tehát, hogy a magyar államnak képesnek kell lennie arra, hogy érvényt szerezzen annak, hogy minden egyes gyár, amelyik Magyarországon működik, az úgy működjön, hogy ne szennyezze a környezetet. *(Tordai Bence: Hurrá!)* Én azt gondolom, hogy az a bírósági döntés, amelyet önök meghivatkoztak, pont azt mutatja, hogy a magyar állam erre képes, mert a magyar bíróság úgy látta, hogy itt valami rendellenesség van. De a magyar bíróság nem egy környezetszennyezést kimondó döntést hozott, hanem egy adminisztratív ok miatt hozott ilyen döntést. Persze, önöknek ez magas labda, és elmondhatják, hogy huh!, a bíróság azt mondta, hogy hogyan szennyezi a gödi akkumulátorgyár a környezetet. A bíróság nem ezt mondta, ezt mindannyian tudjuk. A bíróság egy adminisztratív eljárási ok miatt döntött a kormányhivatal engedélyéről úgy, ahogy döntött.

Szerintem önök közül én lakom egyébként a legközelebb ehhez a gyárhoz. Én abban a városban születtem, ahol Magyarország második legnagyobb akkumulátorgyára van, amire önök azt mondták, hogy a Duna ott el fog apadni, aminek a következménye az lett, a valóság az, hogy annak a gyárnak a napi vízfelhasználása az annyi, mint a Duna vízhozama 5 másodperc alatt, tehát ez így igaz.

Csak szeretném önöknek mondani, hogy abban mindenképpen egyetértünk, hogy minden egyes magyarországi gyárnak, nemcsak az akkumulátorgyárnak, hanem mindenkinek kötelessége az, hogy betartsa a környezetvédelmi előírásokat. Egy dologban viszont nem tudunk egyetérteni: önök itt azzal vádolták a magyar köztisztviselők egy jelentős részét, hogy ők valamilyen okból szándékosan, mindenképpen a törvényekkel ellentétben, olyan engedélyeket adnak ki, amelyek környezetkárosító tevékenységet tesznek lehetővé. Ez nem igaz! Ez hazugság! *(Csárdi Antal közbeszól.)* Ezt a Magyarországon dolgozó köztisztviselők nevében kikérem magamnak! Ilyen nincs! Lehet, hogy önök ellenzéki képviselőként így gondolkodnak a magyar emberekről, a magyar köztisztviselőkről, de ez nincs így. Ez nincs így! Magyarországon vannak ma Európa legszigorúbb - legszigorúbb! - környezetvédelmi szabályai. Magyarországon a környezetvédelmi bírságok összege a szabálmódosítások nyomán 2025-ben jelentős mértékben megemelkedett. *(Tordai Bence: Örület!)* Az a helyzet, hogy egy környezetkárosító működés esetén az adott nagyvállalat büntetése

elérheti az előző évi árbevétel 5 százalékát. Sehol máshol nincs ilyen az Európai Unióban. A károsanyag-kibocsátás tekintetében ma Magyarországon az európai szabályok által lehetővé tett károsanyag-kibocsátás fele az engedélyezett. A fele! Tehát arra kérem képviselőtársaimat, hogy legalább egy kicsit a valósághoz közelebb álló álláspontokat fogalmazzanak meg. Persze, azt csinálnak, amit akarnak, mert látszik, hogy eredményes a tevékenységük.

Ami az energiaellátást illeti. Hát, nézzék, örülök annak, hogy van egy egyetértési pont Tordai képviselő úr szerint, ami úgy szól, hogy Magyarország ellátásbiztonsága egy fontos célkitűzésünk. Egyetértek, ez így van. Én ahhoz a, lehet, hogy bántóan leegyszerűsítő iskolához tartozom, amelyik azt vallja, hogy minél több útvonalon tud egy ország energiahordozókat venni, az annál jobb. Tehát én nem tudom, hogy önök miért szurkolnak annak, hogy a Magyarországra vezető két kőolajvezeték közül csak egy legyen. Az miért lenne nekünk jó? Az miért lenne nekünk jó, hogyha egy mostaninál drágább és kevésbé megbízható módon tudnánk ellátni az országot, mint most? *(Tordai Bence közbeszól.)* Önöknek miért lenne az jó, hogyha a kettőből egy olajvezeték lenne, és annak az egy olajvezetéknek a működtetője, meg annak a végén lévő szolgáltatók monopolhelyzetbe kerülnének Magyarországgal szemben? *(Tordai Bence ismét közbeszól.)* Ez ugyan miért lenne jó?

Képviselő urak! A tény az, hogy a háború kitörése óta a horvát szolgáltató az európai benchmark ötszörösére emelte ennek a vezetéknek a tranzitdíját - az ötszörösére! Az ötszörösére! Tehát aki ezt vitatja, az sajnos nincs kapcsolatban a valósággal. Ez történt: a háború kitörése óta a horvát szolgáltató ötszörösére emelte ennek a vezetéknek a tranzitdíját. Ezt európai szolidaritásnak, meg ezt egy kívánt jövőképeknek hívni szerintem necces.

És még egy probléma van: ön, ugye, a horvát álláspontot képviseli ebben az ügyben - én ezt megértem -, én a magyart. Az a helyzet, hogy ezek a tesztek, amelyeket a Janaf-vezetéken végrehajtottak, mind eredménytelenek lettek. Mind eredménytelenek lettek! Ezt a vezeték soha senki nem próbálta fő ellátási vezetékként használni. Ez a vezeték ma nem tud annyi kőolajat szállítani Magyarországra, ami a magyar és a szlovák igényeket kielégíti.

És fenntartom azt az álláspontomat, amit 2022-ben mondtam - azt hiszem, azt mondta a képviselő úr -, hogy a Janaf-vezeték fejleszteni kell. Egy kis bökkenő van, ezt biztos a képviselő úr is tudja, mert tudja: ez a vezeték nem Magyarországon húzódik hanem a tengerparttól Horvátországban, és ezt a horvátok tudják fejleszteni. És amikor mi erre az ügyre felhívtuk ezerszer a figyelmet az Európai Unióban, állítólag az Európai Unió is eljár a horvátok felett, csak lehet, hogy ott a tolmácsolási szolgáltatásban volt probléma, mert a kapacitás növelése helyett a tranzitdíjat növelték meg. Ez a helyzet! Szóval, lehet itt vágyálmokat kergetni, de mindaddig, amíg vezeték kell a kőolaj szállításához, addig jobb a kettő, mint az egy. És még egyszer mondom: nem alapozhatjuk Magyarország kőolajellátását egy olyan vezetékre, ami bizonyítottan nem tud annyi kőolajat hozni, mint amennyire szükségünk van.

Az akkumulátorgyárak kapcsán szeretném mondani, hogy mindegyik magyarországi akkumulátorgyárban a munkavállalók többsége magyar. Szeretném elmondani azt is, hogy ellenségképet építeni azokkal szemben, akik munkahelyet hoznak Magyarországra, szerintem nem helyes. Van már Magyarországon akkumulátorhulladék-feldolgozási kapacitás, és négy-öt olyan vállalat jelentkezett, amelyekkel tárgyalunk arról, hogy az akkumulátorhulladék-feldolgozásban vegyenek részt annak érdekében, hogy a kör bezáruljon. Szerintem arról itt nem volt vita, hogy a gazdaságot körkörösé kell tenni. És minden esetben barnamezős helyszíneket vizsgálunk ilyen tekintetben, a helyi közösség véleményét kikérve.

Ami a beruházások támogatását illeti, a külföldi beruházó vállalatok támogatásának intenzitása átlagban 14, a magyaroké 35 százalék. Az iparipark-fejlesztéseket mindig az önkormányzatokkal összhangban végezzük, mindig a helyi érdekeknek megfelelően. Ezt csinálja minden más vetélytársunk is egyébként.

Arra az egyszerű igazságra én is szeretnék rávilágítani, mint F. Kovács képviselőtársam, hogy az elektromos autók elektromos akkumulátorokkal működnek, azok nélkül nem. Én nem hallottam, hogy bárki kritizálta volna önök közül a BMW, vagy a Mercedes, vagy az Audi nagy magyarországi beruházásait. A Mercedes Európa legnagyobb Mercedes-gyárát építi Kecskeméten, hamarosan végeznek a beruházással egyébként. Nekik köszönhetően érkezett a CATL Debrecenbe. Tehát az a helyzet, hogy én számos olyan háromoldalú megbeszélésen ülök, ahol a Mercedes, a CATL és a HIPA képviselői ülnek, és a Mercedes sürgeti a CATL-t, hogy építkezzen gyorsabban, mert kellenek az elektromos akkumulátorok.

Az EVE Energy is, amely egy másik, egyébként a nevéből talán nem következik egyenesen, de egy kínai elektromosakkumulátorgyártó vállalat, azért jött Debrecenbe, hogy a BMW-t ellássa.

Tehát én erről a nemzetközi munkamegosztásról beszéltem az elején, még ha nem is konkrétan, de úgy általában próbáltam rá utalni, hogy a nemzetközi gazdaságban ez az együttműködés természetes. Egy országnak mi az érdeke? Hogy ez az együttműködés máshol vagy éppen ott jöjjön létre, szerintem itt vita van közöttünk, de hát, hogy is mondjam, ez megint csak annak köszönhető, hogy mi itt ülünk, maguk meg ott, és ez a vita valószínűleg fenn is fog maradni. Azt meg a magyar emberek majd eldöntik, hogy melyik vitázó félnek adnak igazat.

Ami a Budapest-Belgrád vasútvonal szerződését illeti, ott kétségtávolan igaz van a képviselő úrnak. Az infotörvény rendelkezései alapján eljárva nem került kiadásra az ön által kért szerződés, mert a szerződést akkor tudnánk kiadni, ha minden szerződő fél abba beleegyezne, ez meg nincs így.

Dávid Ferenc alelnök úr kérdéseire vonatkozólag: amikor a béremelésekről beszél - mi nagymértékben támogatjuk a béremeléseket, és remélem, hogy a baloldali képviselőtársaim is -, ott van egy olyan dilemma valóban, hogy a béremelésekkel párhuzamosan hogyan csökkentjük a vállalatok terheit az adóterhek csökkentésén keresztül. Erre volt egy megoldásunk hosszú éveken keresztül, ami a szociális hozzájárulási díj csökkentésére irányult, 2 százalékot csökkentettünk minden évben. Ezt a Covid alatt is tudtuk képviselni vagy folytatni, a háború beköszöntével nem. Most azon dolgozunk, hogy újra vissza tudjunk térni erre a pályára, és a vállalati adóterheket csökkentjük, erről az ön által dicsért kollégám is beszélt már, a kormányzati álláspontot közölte. Tehát valóban, a célunk az, hogy a vállalatokat terhelő adókat csökkentjük, és ezáltal tegyük lehetővé a béremelést oly módon, hogy mondjuk, az nem párosul a versenyképességre irányuló negatív hatásokkal.

Több olyan adatot is mondott az alelnök úr, amelyek 2022 óta csökkenő pályán vannak. Azt fontos azért ideidézni, hogy 2022-ben a régiókat sokkal jobban megütötte a háború kitörése, mint, mondjuk, a tőlünk sok száz vagy ezer kilométerre lévő régiókat. Ez sajnálatos, de így van. Amikor mi a békéért érvelünk, akkor ezt nagyrészt azért tesszük, mert nem akarjuk, hogy emberek haljanak meg, meg azért, mert a háború önmagában rossz dolog, de azért is tesszük, mert világos mindenki számára, hogy ha a háború véget ér, a szankciós politika véget ér, akkor a magyar gazdaság a kontinentális gazdasághoz hasonlóan egy nagymértékű növekedést fog tudni majd felmutatni.

Szerintem abban sincs vita közöttünk, amikor a beruházások és a GDP-adatok diszszonanciáról beszél az alelnök úr, jogosan, hogy a beruházások hatása jóval a

beruházási döntés után jelentkezik, attól függ, hogy hogyan építkeznek, hogyan futtatják fel a termelést.

Ami a kutatás-fejlesztési beruházásokat illeti, az idén bejelentett tíz kutatás-fejlesztési beruházás közül három német, kettő kínai, egy svéd, egy francia, egy szingapúri és egy indiai vállalat beruházása. Jelenleg húsz áll tárgyalás alatt, közel a végeredményhez: három német, kettő koreai, kettő izraeli, kettő amerikai, egy brit, egy francia, egy kanadai, egy kínai és hét magyar.

Ami a Magyarországon megtermelt profitot illeti, ott szerintem abban is egyetérthetünk, hogy a célkitűzésnek annak kell lennie, hogy az minél nagyobb mértékben Magyarországon kerüljön újra beruházásra. Ha megnézi például a Német-Magyar Kereskedelmi Kamara legutóbbi adatait, akkor ők azt mondják, hogy a Németországból Magyarországra beruházó vállalatok 80 százaléka újra Magyarországon ruházna be. Ez szerintem kifejezetten azt mutatja, meg a bővítésekről szóló beruházások mértékei is azt mutatják, hogy ez a célkitűzés teljesül.

Ami a mesterséges intelligencia veszélyeit illeti, én fölíratkozom a képviselő úr álláspontjának egy jelentős része mögé. Tehát a mesterséges intelligencia nemcsak lehetőség, hanem valószínűleg egy óriási veszély, de minimum kihívás, és oda nem juthatunk el, hogy az ember már másodlagos tényező legyen a gép vagy a technológia mögött. Abszolút mértékben egyetértek.

Ami a mesterséges intelligencia hatását jelenti a gazdaságra vagy a munkaerőpiacra, ott szeretném önnek mondani, hogy megerősítettük a képzési támogatási rendszerünket, ami azt jelenti, hogy a Magyarországon működő vállalatoknak támogatást adunk a képzési programjaikhoz 50 százalékos mértékig, ez vállalatonként összesen 3 millió eurónak megfelelő forintösszeget jelent, és fejenként 5 ezer eurónak megfelelő forintösszeget, annak érdekében, hogy a meglévő munkavállalóikat az új technológiák használatára és alkalmazására alkalmassá tegyék. Ha nem is MMA, de mondjuk, MHA, tehát munkahelyvédelmi akcióterv készül, a Magyarországon működő legjelentősebb vállalatokkal ültünk össze, magyar és külföldi tulajdonú vállalatokkal egyaránt, és részben a vámmegállapodás hatásainak, részben az új digitális és mesterséges intelligenciára alapuló gazdasági korszaknak a várható hatásai nyomán kerül hamarosan a kormány elé a munkahelyvédelmi akcióterv, amelyben számos olyan jellegű intézkedés is van, amelyről ön többször is beszélt már, meg most is volt kedves beszélni.

Ami a vendégmunkásokat illeti, ott továbbra is fenntartom azt az álláspontot, hogy elvárás - annál kicsit erősebb, mint hogy elvárás lenne - minden Magyarországon működő vállalattal szemben, hogy minden egyes munkahelyre magyart alkalmazzon. Ha erre nincs lehetőség, és a vállalat működőképessége szempontjából elengedhetetlen, és a magyarok által betöltött munkahelyek megvédéséhez is elengedhetetlen, akkor lehet az üresen fennmaradt álláshelyekre külföldi munkavállalót behozni. Tavaly, amikor megkérdezte a képviselő úr tőlem, hogy hány külföldi munkavállaló dolgozik Magyarországon, akkor azt mondtam, hogy 134 ezren. Most is megkérdezte, most meg azt mondom, hogy 122 ezren. Tehát 12 ezerrel kevesebb, ez majdnem 10 százalékos csökkenés egyébként.

Ami a kvótákra vonatkozik, több esetben alkalmazunk kvótát, volt kedves a képviselő úr is ezt megemlíteni. Itt egy akadályba szoktunk általában beleütközni, ami az uniós szabályozás. Tehát az uniós szabályozás egy csomó területen egyszerűen nem engedi a különbségtételt. Ahol engedi, ott nyilván alkalmazzuk.

Ahol pedig azt vetette fel a képviselő úr, ez egy jogos dilemma egyébként, nyilván szétfeszíti az ülés kereteit, de jogos dilemma, hogy mondjuk, az országok versenye egyes beruházásokért kit hoz előnyösebb helyzetbe, a beruházót vagy végül azt az országot, amely megnyeri. Itt szerintem nagyon fontos, hogy egy mondatban beszéljek

arról, hogy amikor adunk támogatást, akkor azt nagyon komoly számítás előzi meg, és ennek a számításnak olyan végeredményt kell produkálnia, hogy a támogatott beruházás által Magyarország számára hozott bevételek mindig meg kell hogy haladják a támogatást.

Van egy szerintem nagyon jól működő számítási módszerünk - ezt a képviselő úrnak egyszer szívesen elmondjuk, ha eljön a HIPA-ba, nagy örömmel megosztjuk önnel -, és ez biztosítja azt, hogy az úgynevezett monitoring időszakban, amit minden beruházó vállal, hogyan kell működtetni a vállalatot munkavállalókra vonatkozólag, adóbefizetésre vonatkozólag, bértömegre vonatkozólag, beszállítókra vonatkozólag. Tehát ez egy jól fölépített biztosítéki rendszert.

Szatómáry képviselő úrnak amit tudok mondani, hogy a kifejtetési stratégiát természetesen folytatjuk, az most is egyébként jó ütemben halad. Ennek egy kiemelt válfaja a határon túli gazdaságfejlesztési programok, ami azt jelenti, hogy a szomszédos országok területén részben a magyarok lakta, részben a kevésbé magyarok lakta területeken adunk támogatást a vállalatoknak arra, hogy beruházásokat, fejlesztéseket hajtsanak végre és munkahelyeket teremtsenek. Emellett pedig van egy olyan speciális beruházásösztönzési támogatásunk, ami a külföldön végrehajtott magyar beruházásokkal megtermelt profit magyarországi beruházására vonatkozik. Tehát nemcsak arra koncentrálunk, hogy a Magyarországon külföldiek által megtermelt profit minél nagyobb részben Magyarországon kerüljön újra beruházásra, hanem a magyarok által külföldön megtermelt profit is Magyarországon kerüljön beruházásra. Tehát ez a profitrepatriálás, ezt a nálamnál műveltebbek így mondják.

Ami Witzmann képviselő úr kérdését illeti, a tászári korábbi repülőtér vonatkozásában valóban van tudomásunk arról, hogy ott egy vállalat megvásárolta a területet. Többször tárgyaltunk is vele. Jól érzi a képviselő úr, az utóbbi időben az aktivitása a beruházónak alábbhagyott, ugyanis nem az a kérdés, hogy mit akar a területen, hanem kit tud odahozni, aki valamit akar a területen. Tehát itt nagyberuházó kerestetik. Az eddigi tárgyalásokat úgy befolyásolták a világ gazdasági körülmények, hogy egyelőre végleges beruházási döntést senki nem hozott. Ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy ezen ne kellene dolgoznunk. Tehát a tászári repülőtér hasznosítására, egyenlőre: oda beruházó csábítására vonatkozó tárgyalásaink nem szakadtak meg.

A német ipar kilátásaira vonatkozólag Barcza képviselő úrnak és részben F. Kovács képviselő úrnak azt tudom mondani, hogy túl azon, hogy nem akarom én más országok döntéseit túl mélyen kommentálni, de az biztos, hogy a nukleáris erőművek bezárása nem segített. Ez a minimum, amit mondhatunk. És ezt nemcsak azért mondom, mert utána átmenetileg úgy kellett pótolni a kieső elektromos energiát, hogy azt egy szomszédos országból, széntüzelésű erőművekből vették meg - tehát hogy ez mondjuk mennyire zöld, vagy mennyire nem, az megint egy másik kérdés -, de a német ipar számai, a gazdaság számai azt mutatják bizony, hogy a nukleáris erőművek bezárása nem bizonyult egy hatékony döntésnek.

Ugye, Franciaország vezeti azt a nukleáris koalíciót Európában, amelyben Magyarország is részt vesz, és ennek a nukleáris koalíciónak az a célja, hogy a nukleáris iparral szembeni, minden tényt nélkülöző negatív diszkriminációt, politikai megközelítést próbáljuk meg kiiktatni, és kizárólag a tényekre alapuló megközelítést érvényesítsünk, ami nyilvánvalóan nem könnyű, meg nincs is ennek mindig itt a szezonja. De ettől függetlenül az már egy jó hír, hogy az Európai Unióban sikerült elérni azt, hogy fenntarthatónak minősítették a nukleáris energiát, nagy kegyesen. Mondjuk azok után, amit már többször elmondtam, hogy két reaktor mínusz 17 millió tonna szén-dioxid-kibocsátás, ez olyan nagyvonalú döntés, hogy akkor fenntarthatónak minősítik, de hát az európai energetikai viták sincsenek átítatva túl sok józan ésszel, ezt nyilvánvalóan mindannyian láthattuk.

Ami Sopron és a szomszédos osztrák térség együttműködését illeti, ott, ugye, nemcsak az autópálya nem megépülése jelent egy kihívást, hanem az osztrákoknak az azzal kapcsolatos álláspontja is, hogy a kishatár-keresztező kapacitásokat hogyan lehetetlenítik el sokszor a legkülönbözőbb, leginnovatívabb eszközökkel, és ezt most itt nem dicséretként mondom. Azon vagyunk, hogy az osztrák kollégákkal elérjük azt, hogy az ilyen típusú megközelítéseket adják át a múltnak, és valljuk együtt továbbra is azt, hogy egy határ minél inkább átjárható az azt jószándékkal és szabályszerűen megtevő emberek számára, az annál jobb. Én mindig azt gondoltam, hogy minél több határátkelőhely van, annál jobb, és minél szigorúbban őrizzük a zöldhatárt, annál jobb. Tehát illegális bevándorlók nem jöhetnek, de akik szabályosan, útlevéllel, a megfelelő dokumentumok birtokában kívánják átlépni a határt, nekik a lehető legkönnyebben tegyük ezt lehetővé.

Ami pedig a képviselő urat illeti, a Suzukinál végrehajtott nagy gyártástechnológiai beruházás egy remek hír volt; a közelmúltban együtt járhattunk a Suzuki esztergomi gyárában ezzel kapcsolatban. A Suzukinak továbbra is ez az egyetlen európai gyára, ami nyilvánvalóan fontos a Suzuki és Magyarország számára is.

Ami pedig a vámmegállapodást illeti, hát, képviselő úr, józan ésszel belátva vajon milyen hatása lehet egy olyan vámmegállapodásnak, ami azt eredményezi, hogy az eddig fizetett 2,5 százalékos vámtétel helyett 15 százalékot kell fizetni, és az eddigi 10 százalékos vámbevételből meg nulla lesz? Ugye, nagyon rövid ideig, mondhatnám tiszavirág hosszúságúságig tartott az az ünneplés, amit az európai mainstream sajtó megpróbált leművelni a megállapodás után, hogy micsoda fantasztikus elnök asszony ez a von der Leyen elnök, hogy ilyen óriási, fantasztikus, szuper megállapodást kötött. Aztán néhány perc után már nekik is vállalhatatlan lett a történet, hogy ez az európai gazdaság szempontjából gyakorlatilag egy botrányosan tragikusan rossz megállapodás. Ugyanakkor a korábban itt az ülésen - nem általunk - lesajnált Donald Trump viszont amerikai szempontból a lehető legjobb megállapodást kötötte, mert ez bravúr. Tehát az, hogy egy eddigi 2,5 százalékos vámtételt, amit beszéd, fölemeli 15-re, és ezzel párhuzamosan eléri, hogy az ő összes vállalata az eddig fizetett 10 százalék helyett nullát fizessen, hát, ha amerikai lennék, állva tapsolnék, de nem az vagyok. Ezért aztán inkább csak szekunder szégyenérzetem van a minket képviselő elnök asszony teljesítménye miatt. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kielégítő válaszokat, miniszter úr. Minden képviselőtársam választ kapott a kérdésére. *(Jelzésre:)* Csárdi képviselő úr, van olyan kérdés, amire nem kapott választ? Akkor azt a kérdést legyen kedves megismételni!

További kérdés, hozzászólás

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Ugye, az én kérdésem úgy hangzott, hogy milyen stratégiája van a minisztériumnak az akkumulátorhulladékok kezelésére vonatkozóan. Erre azt válaszolta a miniszter úr, hogy négy-öt akkumulátorhulladék-kezelő céggel vannak tárgyalásban. Ebből számomra nem derül ki a folyamatnak maga a stratégiai része.

Ugyanakkor ön úgy fogalmazott, hogy a helyben élők véleményét kikérve létesítik ezeket a cégeket. Akkor szeretném megkérdezni, mert akkor ez nem titkos, hiszen mindenki tud róla, hogy melyik az a négy-öt helyszín, ahova ezek az akkumulátorhulladék-kezelő cégek betelepülnek.

Szeretném hozzátenni, és tényleg csak egy perc, hogy ugyanazt az érvelést használta a Budapest-Belgrád vasútvonal finanszírozásával kapcsolatban, mint amit a minisztérium, a Pénzügyminisztérium használt az egymilliárd eurós kínai hitellel kapcsolatban. Szeretném tájékoztatni miniszter urat, hogy bírói döntés van arra

vonatkozóan, hogy azt a szerződést ki kell adni. Meggyőződésem, hogy nemcsak a Pénzügyminisztérium, hanem ön is csak olyan szerződést köthet, amely megfelel a magyar törvényeknek, és mint közpénzről szóló szerződést, nyilvánossá kell tenni.

És engedjen meg egy megjegyzést! Nem általában a köztisztviselőről beszéltünk. Persze, értem én azt, hogy miért próbálta úgy keretezni miniszter úr, mintha minden köztisztviselőről beszéltünk volna, hanem kifejezetten csak azokról a köztisztviselőről beszéltünk, akik a kormányhivatalokon keresztül közvetlen és direkt módon támogatják ezeket a cégeket és szennyezéseket.

Szeretnék egy felajánlást tenni a miniszter úrnak: bármikor elviszem önnek és megmutatom azokat a dokumentumokat, amelyek egyértelműen igazolják, hogy van összejárás a szennyező cégek és a kormányhivatalok között, és ezek nem bírják ki a jogszerűség vizsgálatát. Azt csak zárójelben teszem hozzá, hogy...

ELNÖK: Képviselő úr, elnézést! Ez már nem a kérdéséhez tartozik! Van olyan kérdés...

CSÁRDI ANTAL (független): Bocsánat, igaza van! Még egy kérdésre nem kaptam választ, a Balog Zoltánnal kapcsolatban feltett kérdésemre. Önnek jogában áll nem válaszolni ezzel kapcsolatban, de akkor úgy kell tekintenem, hogy minden szép szó, amit a kormányzat elmondott a gyermekabuzálással kapcsolatban, csak hangulatkeltő szó volt.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszter Úr! A kérdésekre legyen kedves választ adni!

Szijjártó Péter további válasza

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm szépen. Ami a gazdasági kérdéseket illeti. Tehát amikor iparstratégiáról beszélünk, azt nyilván tudja a képviselő úr is és mindenki ebben a bizottságban, hogy az iparstratégia meghatározása nem a Külgazdasági és Külügyminisztérium feladata. Nem tudom, hogy az iparstratégiáért felelős miniszter meghallgatása megvolt-e már az idén.

ELNÖK: Még nem.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Óriási lehetőségek nyíltak most ki a képviselő úr előtt!

Ami a ránk eső részét illeti, mert mi a stratégia végrehajtói vagyunk, az valóban az, amit én mondtam önnek, hogy egy ilyen beruházó vállalat Magyarországra érkezését már segítettük, és van, azért mondtam, hogy négy-öt, mert négy komolyabb fázisban lévő tárgyalás, és egy még előkészítő szakaszban lévő tárgyalás. Hogyha eljutnak ezek a tárgyalások oda, hogy már helyszínről is tárgyalunk, akkor az adott helyi közösség véleményét természetesen ki fogjuk kérni.

A sós-kúti eset megvan önnek szerintem. *(Jelzésre:)* Sós-kútra végül nem települt be az a beruházó, akinek a betelepülését a polgármester először nagy erővel, lelkesen támogatta. A nem fideszes - nem fideszes! - polgármester nagy erővel támogatta. Hát, gondoltam, ő képviseli a helyi közösséget, akkor a helyi közösséggel ő ezt megvitatta és támogatta. Majd miután támogatta, talán tárgyalt a beruházóval is - velünk többször, papír volt róla, hogy ők támogatják -, utána valamilyen helyi akció nyomán meg azt mondta, hogy: ja, nem, nem, nem, mégsem! Van ilyen is, belefutunk ilyenekbe is, de mivel aztán ez lett a végleges álláspont - az egy más kérdés, hogy mennyire hitelesen jutottunk el idáig, de ez lett az álláspont -, hát, nem lett ilyen beruházás Sós-kúton. Nem lett ilyen beruházás Sós-kúton!

Úgyhogy úgy vagyok vele, hogy én a helyi közösség dacára nem akarok sehova beruházást vinni. Ha viszont a helyiek által megválasztott tisztségviselők azt mondják, hogy ez a beruházás szolgálja a közösség érdekét, akkor én azt a véleményt tudom alapul venni, nem mást.

Tehát ha lesznek újabb szóba kerülő helyszínek, akkor az adott helyszíneken a közösség, a helyi közösség véleményét ki fogjuk kérni. Abban biztos lehet a képviselő úr, hogy ha én szerződést írok alá, akkor csak olyat írok alá, amiről meg vagyok győződve, hogy a magyar jogrendszer minden egyes kívánalmának megfelel. A Budapest-Belgráddal kapcsolatos szerződést emlékeim szerint nem én írtam alá. *(Derűlség az ellenzéki képviselők köréből.)*

Ami Balog Zoltán pozícióját vagy rangját illeti, ott pedig tavaly is elmondtam önnek, hogy a köztársasági elnök rendelkezik azzal a jogosultsággal *(Csárdi Antal közbeszól.)*, hogy visszavonja ezt a rangot. És ha ilyen döntés születik, akkor mi a ránk eső részét végrehajtjuk a döntésnek.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. Én személyesen is szeretnék gratulálni önnek és a munkatársainak az elmúlt év sikereihez. Teljes mértékben egyetértek önnel, nem a ranglistahelyekért kell versenyezni, hanem a versenyt kell megnyerni. Márpedig a HIPA vezérigazgatójának és kollégáinak az aktivitása a számokból szépen tükröződik.

Annak pedig különösen örülünk, fideszes és KDNP-s képviselők egyaránt, hogy a harmadik helyre följöttek a magyar nagyvállalatok és középvállalatok. Tehát az a szándék, ami a kormányzat részéről most már évek óta megvan, és amit külön köszönök, hiszen ezt miniszter úr most is kiemelte az expozéjában, hogy arra törekszünk, hogy ne csak a legnagyobb, legmodernebb technológiát hozó vállalatok települjenek Magyarországra, hanem a beszállítói kör magyar oldalról tudjon erősödni, és olyan exportképes termékek jöjjenek létre, amelyek nemcsak az idetelepülő vállalatokat szolgálják ki, hanem utána Európában is exportképes termékként megállják a helyüket, azt gondolom, hogy ez egy nagyon helyes irány is, és ezt mindenképpen segíteni és támogatni kell. Úgyhogy további sok sikert kívánunk miniszter úrnak, államtitkár asszonynak, a vezérigazgató uraknak, köszönöm szépen, hogy rendelkezésünkre álltak. Az első napirendi pontot ezzel lezárom. Egyperces technikai szünetet rendelek el a folytatás előtt. *(Szünet: 11.41-11.43 - F. Kovács Sándor, Varga Gábor és Z. Kárpát Dániel távoznak az ülésről.)*

Köszönöm szépen képviselőtársaim türelmét. Folytatjuk a bizottság ülését. Megkérem, hogy a beszélgetést majd a bizottsági üléstermen kívül folytassák.

**A Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága 2024. évi tevékenységéről szóló B/11589. számú beszámoló
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)**

Második napirendi pontunkra kerül sor, melynek keretében a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága 2024. évi tevékenységéről szóló beszámolót fogjuk megvitatni. Szeretettel köszöntöm Nagy László elnök urat, illetve Téglásy Péter elnökhelyettes urat a mai bizottsági ülésén.

Elnök úr, a szokásoknak megfelelően történik a meghallgatás. Elsőként ön kap lehetőséget arra, hogy kiegészítse a beszámolót szóban, utána a képviselőtársaim kapnak lehetőséget arra egy körben, hogy kérdéseket tegyenek föl, véleményt mondjanak, a végén pedig elnök urat arra kérem, hogy az elhangzott kérdésekre adjon választ. *(Tordai Bence: Elnök úr, biztos határozatképesek vagyunk?)* Itt vannak a képviselőtársaim, mindjárt jönnek vissza. Szavaznunk nem kell, nyugodjanak meg,

képviselőtársaim! Nyugodjanak meg, a határozatképességet biztosítjuk! Elnök úr, öné a szó.

Dr. Nagy László szóbeli kiegészítése

DR. NAGY LÁSZLÓ elnök (Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Nagy örömmel teszek eleget ennek a megtisztelő kötelezettségnek, hogy beszámolhassak az SZTFH tavalyi évben végzett tevékenységéről. Igyekszem nem visszaélni a bizottság jóindulatával, úgyhogy a részletes írásbeli beszámolót igyekszem lehetőségeimhez képest a legrövidebben szóban kiegészíteni.

Majdnem napra pontosan négy éve működik a hatóság, és ezen időszak alatt világossá vált, hogy a piacok tisztasága, a vállalkozások kiszámítható jogi környezete és a fogyasztók védelme nem csupán egy jogszabály-értvényesítési kérdés, hanem az egész országunk gazdasága számára egy versenyképességi tényező is egyben.

A tavalyi évben röviden ismertettem, hogy hány ellenőrzést végeztek kollégáim, illetőleg milyen összegű bírságokat szabtuk ki az esetleges szankciók keretében. Arról tudok beszámolni, hogy 2024-ben több mint 19 ezer ellenőrzést folytattunk le, ez több mint 10 százalékos növekedés a 2023-as évhez képest, és a kiszabott bírság 2,9 milliárd forintos összegre rúg. Ezek a számok önmagukban is figyelemre méltóak, valójában azonban jóval nagyobb jelentőséggel bírnak, azt fejezik ki ugyanis, hogy a jogsértésnek következménye van, a jogkövetésnek pedig értelme és pozitív hozadéka.

A tavalyi évben az ellátásbiztonság-fogyasztóvédelem-innováció hármas köré szerveztem a szóbeli kiegészítéseimet. Idén ezt a folytattuk-megkezdtük-felkészülünk hármas hívóelv mentén tenném meg.

A tavalyi évben következetesen folytattuk a korábbi évek megkezdett munkáját, tehát a jogszabályok betartatását a dohányügy, a szerencsejáték, a bírósági végrehajtás, valamint a földtani és bányászati felügyelet területén. A vállalkozások igényeit meghallgatva a jogszabályi keretek között megkezdtük a hazai ESG-ökoszisztéma kiépítését és a vállalkozások adminisztratív terheinek érdemi csökkentését, és a modern kor követelményeinek megfelelően pedig felkészülünk, felkészültünk a fogyasztók kibertérben való védelmére és a kiberbiztonsági követelmények következő szintjére.

Kezdeném nagyon röviden a dohánykereskedelem felügyeletével, amely egyszerre közegészségügyi, fogyasztóvédelmi és piacszerkezési feladat. Itt elsődleges szempontunk a fiatalok védelme, igazodva a dohánytörvény címéhez és a preambulumban megfogalmazott elvekhez. Tavaly volt róla szó, hogy 2022-ben és 2023-ban ilyen kampányszerű ellenőrzéseket folytatunk fiatalokkal. Közel 1500 ilyen ellenőrzést folytattunk összesen. Sajnálatosan egy romló tendenciát tapasztaltunk: 2023-ban közel 22 százaléka a dohányboltoknak kiszolgált fiatalok. Ez egyrészt indukált egy jogszabály-módosítási kezdeményezést részünkről, tehát szigorúbb bírságszankciókat fogadott el az Országgyűlés a javaslatunkra, másrészt pedig mi is cselekedtünk, és tervbe vettük, hogy a tavalyi évben az összes dohányboltot ellenőrizzük fiatalokkal való próbavásárlással. Sikerült ez a komoly vállalás. Ezúton is köszönöm munkatársaimnak a munkáját. 5757 ellenőrzést végeztek a kollégáim, és a feltárt jogsértések aránya 11 százalék volt. Ez megközelítőleg fele a 2023-ban regisztrált adatsornak.

Ezt a tendenciát folytattuk egyrészt az ellenőrzések kapcsán, már idén szeptember 30-ig 1525 ellenőrzést folytattunk, és a jogsértési arány tovább csökkent, 8,8 százalék. Tehát van egy egyértelműen javuló tendencia, amit mi még mindig soknak tartunk, azt szeretnénk, ha ez a szám a nullához közelítsen minél jobban. De ha megnézzük például Belgiumot, nemrég hoztak nyilvánosságra egy 2023-as adatot:

1100 próbavásárlásból 782 esetben szolgáltak ki fiatalok, 71 százalék. Döbbenetes magas arány. Úgyhogy úgy gondolom, hogy ezzel a 8,8 százalékkal azért bőven van mire büszkének lennünk.

De azt tudom ígérni a bizottság tagjainak, hogy folytatni fogjuk az ezzel kapcsolatos munkát is, nemcsak a dohányboltokban, hanem az online térben is, ugyanis a digitalizáció hatása a gazdasági élet minden szegmensében érezhető, és ez alól természetesen a feketegazdaság, az illegális dohánykereskedelem sem kivétel. 2024 januárjában kezdtük meg a már szerencsejáték területen ismert szankciórendszereink alkalmazását, a weboldalblokkolást. Több mint 200 oldalt blokkoltunk le a tavalyi évben, ahol jellemzően a betiltott, Magyarországon semmilyen módon nem értékesíthető, ízesített elektronikus cigarettákat, gyűjtőnevükön az Elf Barokat forgalmazták. És ezt természetesen az idei évben is folytattuk. Szeptember 15-ig ezeknek az oldalaknak 150 darab blokkolása történt meg.

Amellett, hogy következetes hatósági ellenőrzést folytatunk, természetesen fontosnak tartjuk nemcsak a dohányterületen, hanem minden általunk felügyelt területen a megelőzésre és a tájékoztatásra való felhívást. Tavaly indítottunk egy „A tét Te vagy!” elnevezésű ernyőkampányt, amely elsődlegesen a kiberbiztonság és az online szerencsejáték veszélyeire való figyelemfelhívás céljából indult, pont amiatt, mert tavaly két nagy világesemény is volt, a labdarúgó EB és az olimpiai játékok, és ilyenkor azt tapasztaljuk, hogy egyrészt a fogadási kedv is megnő, másrészt pedig a kiberbűnözés melegágyát is jelentik ezek az események. Erre majd kicsit később részletesen kitérnék. A dohányterület kapcsán csak amiatt említem ezt meg, hogy miután lezajlott ez a szerencsejáték és kiberbiztonsági tematika, utána tavaly novembertől a dohányzás káros hatásaira, a leszokás lehetőségeire, illetőleg az illegális forrásból származó Elf Barok veszélyeire helyeztük át a hangsúlyt a kommunikáció során.

Tisztelt Bizottság! A szerencsejáték-szektor a következő terület, amit röviden szeretnék megemlíteni. A dohánykereskedelem felügyeletéhez hasonlóan ez is egy gazdasági és fogyasztóvédelmi kérdés, amelyhez következetes hatósági jelenlét és szabályértvényesítés szükséges, ugyanis itt is nagyon fontos a piac tisztasága, az állami bevételek védelme és a fogyasztók biztonsága. Tavaly elég hosszadalmasan elemeztem itt az illegális szerencsejáték-piacot, hogy ezek a nagy külföldi konglomerátumok ahelyett, hogy beállnának a sorba, hogy a liberalizált keretek közötti engedélyért folyamodjanak, ehelyett továbbra is igyekeztek, igyekeznek illegálisan szolgáltatni a szerencsejáték-tevékenységüket, holott egyáltalán nem teljesíthetetlen feltételeket írt elő az Országgyűlés, illetve az SZTFH a számukra. Úgyhogy nem maradt más hátra, minthogy 2023 szeptemberében elkezdtük azt az aktív blokkolási tevékenységet, amelynek eredményeképpen tavaly több mint 408 oldalt blokkoltunk le, és 650 esetben ezeket az oldalakat, ahogy továbbköltöztek, mi utánkövettük, mert, ugye, a mai internetes világban könnyű egy új honlapot létrehozni, és ezeket nekünk folyamatosan után kell követni. Sikerült a korábban elképzelhetetlen hosszúságú, tehát 30-60 napos blokkolási időtartamot két munkanapra levinni. Azon dolgozunk, hogy ez egy munkanapra rövidüljön, mert az internet világában minden perc számít.

Viszont kézzelfogható eredményt sikerült elérnünk a hathatós blokkolási tevékenység kapcsán, ugyanis a korábban 70 százalékosra becsült illegális piac különböző mérések alapján 20 százalékosra zsugorodott, és ez megmutatkozik a játékadó-bevételek növekedésében is, hiszen 2022-ben még 56 milliárd forint játékadó-bevétele származott a központi költségvetésnek. Ez a tavalyi évre 77 milliárd forintra emelkedett, és a legális online szerencsejáték-piac nagyságát 80 százalékra tesszük. Az a célunk, hogy ezt minél jobban közelítsük a 100 százalék felé.

Természetesen a kollégáim a többi szerencsejáték-területen is aktív ellenőrzést folytattak; több mint 7300 ellenőrzést folytattak le a tavalyi évben.

Tisztelt Bizottság! A következő téma, amiről szeretnék beszélni, a bírósági végrehajtás területe. Ez egy különösen érzékeny terület, emiatt a vezérőrlővünk és az elvárásunk az, hogy a tulajdonhoz való jogot korlátozó intézkedések csak jogszerűen, szakszerűen és empatikusan hajthatók végre. Sokan elfelejtik, hogy a bírósági végrehajtás egy ultima ratio jellegű intézkedés, amelynek az a célja, hogy a független bíróság által hozott jogerős ítéleteknek, illetőleg a közjegyzői okiratokban foglalt kötelezettségeknek eleget tudjanak szerezni abban az esetben, ha az adós vagy a kötelezett bármilyen okból nem teljesít. Példaként hozhatnám a gazdaság motorját jelentő hitelezést is, amely ugyancsak elképzelhetetlen lenne a bírósági végrehajtás intézménye által biztosított garanciák nélkül.

A tavalyi évben részletesen ismertettem azokat a jogszabályi szigorításokat, amelyeket az SZTFH kezdeményezésére fogadott el az Országgyűlés, úgyhogy ezeket elnök úr engedelmével most nem ismételném meg. Ugyanakkor a hármas vezérőrlőv kapcsán - jogszerűség, szakszerűség, empátia, illetőleg zéró tolerancia a szabályszegőkkel szemben - csak egy pár adatot szeretnék önöknek mondani. Megduplázódott a tavalyi évben azon fegyelmi feljelentések száma, amelyeket a hatóság tett a szabályszegő végrehajtókkal szemben. Illetőleg három esetben kénytelen voltam a megfosztási jogommal élni, mert olyan súlyos szabályszegést tártak fel az ellenőrzés során a végrehajtóval szemben, hogy nem láttam más módot, csak azt, hogy a végrehajtó szolgálatát megszüntetem. Jelenleg 23 fegyelmi eljárás van folyamatban önálló bírósági végrehajtókkal szemben, és idén további 4 fegyelmi feljelentést tettünk a szabályszegő végrehajtók kapcsán.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A közvetlen lakossági érintettségű területek után engedjék meg, hogy az ellátásbiztonság és a gazdasági szuverenitás szempontjából is kiemelten fontos bányászati és földtani területről is szóljak néhány szót! Ugye, a koronavírus-járványt követő ellátási sokkok, illetőleg az orosz-ukrán konfliktus rámutatott arra, hogy az energiabiztonság, az energiaszuverenitás valamennyi ország számára elsődleges fontossággal bír, és a magyar gazdaság is csak akkor lehet erős és önálló, ha minél nagyobb mértékben igyekszik energiafüggetlenséget biztosítani. Ez, ugye, a saját erőforrásokra való támaszkodást jelenti első körben.

Az SZTFH két területen igyekszik segíteni azt a törekvést, hogy hazánk energiafüggősége csökkenjen, egyrészt a szénhidrogén-kitermelés kapcsán. 2023-ban volt egy hatósági szerződéses modell, amely be lett vezetve a szénhidrogénipari bányavállalkozók kapcsán, amelynek az volt a célja, hogy emelkedjen a kitermelés mind a kőolaj, mind a földgáz tekintetében. És azt tudom mondani, hogy a tavalyi év történelmi eredményeket hozott, hiszen közel 1,9 milliárd köbméter földgáz került felszínre, ami majdnem 8 százalékos növekedés 2023-hoz képest. A kőolaj-kitermelés pedig 20 év után meghaladta az 1 millió tonnát, és szerencsére ez a trend idén is folytatódik. Első fél éves adatokról tudok beszámolni a bizottságnak. Kőolaj tekintetében 593 ezer tonnát termeltek ki hazai kutakból - ez közel 20 százalékos emelkedés a tavalyi év hasonló időszakához viszonyítva -, földgázból pedig közel 980 millió köbmétert. Ez is egy közel 5 százalékos emelkedés.

A hazai kitermelés fokozását elősegíti az a hat új koncessziós szerződés, amelyre az Energiaügyi Minisztériummal közösen írtuk ki a pályázatot, és sikeres szerződéskötés is történt. A siker hatására újabb hét terület tekintetében tervezzük koncessziós pályázat kiírását a minisztériummal szorosan együttműködve.

A másik fontos terület a bányászat kapcsán pedig a geotermia. Itt, ugye, két évvel ezelőtt volt egy rezsimváltás. A hatóságunk javaslatára az Országgyűlés egy gyakorlatilag egyablakos hatósági szerződéses modellt vezetett be annak érdekében,

hogy azt a kedvező adottságot, amellyel a Kárpát-medence rendelkezik, fokozottabban ki tudjuk aknázni.

Két év alatt közel 140 engedélykérelem érkezett be az SZTFH-hoz, amelyből 73 pozitív elbírálásra került. Jelenleg 20 kutatás van folyamatban. Több sikeres fúrás történt az elmúlt két évben Nyíregyházán, Kerepesdűlőn, Tökölön, Csömörön vagy pedig a Férihegyi repülőtérenél, és idén február 28-án, ami gyakorlatilag majdnem napra pontosan két évvel azután volt, hogy ez az új szabályozás hatályba lépett, az első új geotermikus hasznosítási szerződést is megkötöttük Lantos miniszter úr egyetértésével. A Kerepesi úton épült fel az MTK-nak egy sportkomplexuma, amelynek a hő- és a melegvízellátása teljes mértékben geotermikus energiával történik.

Annyira fontosnak tartjuk egyébként a geotermikus energia hasznosítását, hogy nemcsak a támogató hatósági tevékenységünkkel, hanem tényleges kutatási tevékenységekkel is igyekszünk hozzájárulni ahhoz, hogy minél több beruházás legyen. Meggyőződésünk ugyanis, hogy akár középtávon is 1 milliárd köbméter földgáz kiváltására lehet alkalmas a hazai geotermikusenergia-hasznosítás. Az előbb említettem vagy ismertettem a földgázkitermelés az adatait, tehát ez a hazai földgázkitermelés felét is ki tudná váltani.

2023-ban indítottuk el az országos geotermikus kutatási programunkat, amelynek keretében több mint kétszáz település vonatkozásában készítettünk el úgynevezett adatcsomagokat, amelyek gyakorlatilag a földtani közeg vizsgálatára vonatkozó adatokat tartalmazzák. Ezek azért fontosak, mert azért a geotermikus beruházás egy meglehetősen kockázatos vállalkozás, lassú megtérülési rátával, és egy fúrásnak azért jelentős, akár milliárdos költségei is lehetnek, és ezekkel az adatcsomagokkal igyekszünk csökkenteni a beruházások kockázatát.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ezek voltak azok a területek, ahol a tevékenységünkkel igyekeztük a folytonosságot biztosítani.

Most nagyon röviden arról a területről, ahol tavaly nagy horderejű változást indítottunk el, ez pedig nem más, mint az úgynevezett ESG-ökoszisztéma kiépítése. Ez nem más, mint a fenntarthatósági, jelentéstételi és az ellátáslánc-átvilágítási kötelezettség. Egy uniós kötelezettségből fakadóan ültette át ezt a magyar Országgyűlés. De szeretném kihangsúlyozni, hogy függetlenül attól, hogy van-e erre bármilyen rezsim vagy szabályozás, ezt a piac aktívan használja, tehát mind a hitelezésben, mind a befektetéseknél egyre inkább, szerintem helyesen, előtérbe kerül a fenntarthatósági szempontok vizsgálata, hogy milyen szempontok szerint történik a vállalatok működése, és az ökoszisztéma kiépítésében a hatóságunk is szerepet kapott az Országgyűléstől. Ezt a munkát megkezdtük.

Viszont azt is érzékeltük, hogy az Európai Unióban van egy hozzáállás-változás ezzel kapcsolatban. Azért vezettük be vagy igyekeztünk bevezetni ezt az ESG-követelményrendszert, hogy az főleg a magyar kis- és középvállalkozásoknak versenyképességi előnyt jelentsen, tehát hogy legyen egy megfelelő felkészülési idő a vállalkozásoknak arra, hogy amikor uniós szinten érvényesül ez az egész ESG-szemponrendszer, akkor ők már felkészültek legyenek. Viszont mivel az Unió annyira behúzta a féket, hogy azt láttuk, hogy ez versenyképességi hátrányt is okozhatna a vállalkozásoknak, ezért - konzultálva a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával, illetőleg a Nemzetgazdasági Minisztériummal - idén nyáron egy módosításjavaslat-csomag keretében tovább csökkentettük az adminisztratív terheit a vállalkozásoknak.

Végezetül engedjék meg, hogy a kiberbiztonság kérdésköréről egypár szóban beszéljek, mert a digitalizáció tényleg robbanásszerűen terjedt az elmúlt évtizedekben, és tényleg a gazdaság minden szegletében jelen van. Ezért véleményem szerint elemi igény mutatkozik arra, hogy mind a magánszemélyek egymás közti viszonyaiban, kommunikációjában olyan eszközöket használjunk, amelyek kiberbiztonsági

szempontból védettek. Gondoljunk csak arra, hogy valószínűleg minden tisztelt képviselőnél okostelefon van! 17 milliárd megközelítőleg azoknak az okoseszközöknek a száma, amelyek ma forgalomban vannak. Ezek mind csatlakoznak az internetre, adatot gyűjtenek. Elemi érdek, hogy ezek biztonságosan működjenek.

Másrészt pedig nagyon fontos, hogy a magyar gazdaságban működő vállalkozások informatikai rendszerei is védettek legyenek a kibertámadásokkal szemben, mert szerintem ez versenyképességi előnyt jelent, akár nemzetbiztonsági kérdéseket is felvethet a nem megfelelő informatika, és természetesen egy komoly reputációs kockázatot jelenthet egy vállalkozás számára, ha kibertámadás éri. Mi sem bizonyítja jobban - két érdekes statisztikát szeretnék ismertetni önökkel: a tavalyi évben több mint 220 ezer tranzakció során több mint 42 milliárd forint kárt okoztak a kiberbűnözők Magyarországon. Biztos vagyok benne, hogy ez a szám sokkal több a valóságban, mert azt tapasztaljuk, hogy van egy jelentős látencia a kiber csalásoknál. Világszinten ez 10,5 billió dollárt jelentett a tavalyi évben. Ez azt jelenti, hogy ha ez az összeg egy ország GDP-je lenne, akkor a világ harmadik legnagyobb GDP-jét előállító országa lenne az Egyesült Államok és Kína után. Tehát ekkora összeg mozdul meg a kiberbűnözés kapcsán. Ez egy egészen döbbenetes szám. Másrészt pedig azon vállalkozások, amelyek kibertámadás áldozataivá válnak, azok 40 százaléka egy éven belül fizetéseképtelenné válik és beszünteti a működését. Ezért mondom azt, hogy ez egy nagyon komoly reputációs kockázattal jár.

Ezt felismerte egyébként az Európai Unió is, amikor a NIS2 irányelvet megalkotta, és ezt Magyarország az első között implementálta a hazai jogrendszerbe a kiberbiztonsági törvény elfogadásával. A hatóságunk kapta meg azt a megtisztelő feladatot, hogy a kiberbiztonsági tanúsítási feladatokat és a kiberbiztonsági felügyeleti feladatokat ellássa.

Ami a tanúsítási tevékenységet illeti, hamarosan meg fog jelenni a piacon az első olyan termék, amely az SZTFH által kibocsátott tanúsítási matricával rendelkezik. A Huawei Technologies nyújtotta be egy lakossági napeleminverter tekintetében ezt a tanúsítási kérelmet, és ha megfelel a jogszabályi feltételeknek, akkor a termékre elhelyezhetik majd ezt a matricát. Ez egyelőre önkéntes, ez a tanúsítási rendszer nem kötelező, viszont mi azt szeretnénk, hogy egyre több kritikus ágazatban kötelezőként írják ezt elő. Ez összességében Magyarország elfogadott kiberbiztonsági stratégiájával is.

Ami pedig a kiberbiztonsági felügyeleti jogkört illeti, megközelítőleg 3 ezer gazdasági szereplő érintett ebben a kérdéskörben, tehát hogy a kiberbiztonsági kötelezettségeiket teljesíteniük kell, informatikai rendszereiket fejleszteni kell, illetőleg ezt egy független piaci szereplő, az auditor által felül kell vizsgáltatni. Itt szintén egyeztetünk a Kereskedelmi és Iparkamarával több körben azért, hogy a vállalkozások számára egy észszerű terhet jelentsenek az ezzel kapcsolatos költségek, különös tekintettel például az audit díjára. Itt egy hatósági ársapkát vezettünk be. Másrészt pedig adtunk nekik egy megfelelő felkészülési időt, hiszen kitoltuk az első audit lefolytatására előírt határidőt 2026. június 30-ig. Viszont elkezdjük annak az ellenőrzését, hogy a szerződéskötési kötelezettségüknek eleget tettek-e.

Tisztelt Bizottság! Még pár mondat a kiberfenyegetettség kapcsán, mert fontos kihangsúlyozni azt is, hogy az információbiztonság egyik legkritikusabb tényezője továbbra is az ember, hiszen a kiber csallók legtöbbször nem a komplett informatikai rendszer feltörését kísérlik meg, hanem különböző pszichológiai manipulációval igyekeznek adatahalász tevékenységet folytatni és ezzel a szervezetek munkavállalóit megteveszteni. Sajnos a mellékelt vagy már ismerttetett számszaki adatok alapján sikerrel is járnak, és emiatt kiberterületen tartjuk a legfontosabbnak azt az edukációs és kommunikációs feladatot, amelyet végzünk gyakorlatilag másfél éve folyamatosan. Itt nemcsak a magánszemélyeket, hanem a vállalkozásokat is igyekszünk minél jobban

felkészíteni. Ennek ékes példája az a többállomásos roadshow is, amely ezen a héten indult el a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara szervezésében a mi közreműködésünkkel. Ezt a szakma is látja, hogy ebben tényleg igyekszünk erőn felül teljesíteni, mert az ICT Global nevű szervezet szakmai kiválósági különdíjjal jutalmazta a hatóságunk 2023-as és 2024-es évben lebonyolított kiberbiztonsági edukációs és tájékoztató tevékenységét.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én röviden ennyi szóbeli kiegészítéssel készültem, és várom megtisztelő kérdéseiket. Köszönöm szépen a figyelmet.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönjük, elnök úr. Csárdi Antal képviselő úr kért szót először. Öné a szó, képviselő úr. *(Riz Gábor megérkezik a bizottság ülésére.)*

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Mint ön is tudja, közel másfél éve zajlik az a kormányhivatal által támogatott beruházás, ami szennyezést eredményezett az Oroszlány VI. barnakőszén védnevű bányatelken folytatott rekultivációval összefüggésben.

Ebben az ügyben én többször megkerestem már a hivatalt. Az volna a kérdésem 1,5 év távlatából, hogy hány ellenőrzést végeztek az elmúlt másfél-két évben az Oroszlány VI. barnakőszén védnevű bányatelken folytatott rekultivációval összefüggésben. Ezeknek mi lett az eredménye?

Valamint szeretném kérdezni, mert van arról nálam egy dokumentum, hogy a Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség által kezdeményezett vizsgálatnak mi lett az eredménye, amit, ugye, a földtani közeg szennyezéséből eredő veszélyekkel összefüggésben kezdeményezett a főügyészség, mert azt gondolom, hogy itt a hatóság ellenőrzési funkciója a kulcs. Ez az, ami gyakorlatilag el tudja dönteni, hogy történik-e szennyezés, hogy a szakmaiságát tekintve megfelelően zajlik-e egy rekultiváció.

Nem tudom, hogy emlékszik-e, de ott tartunk jelen pillanatban, hogy akkreditált mintavételen alapuló akkreditált vizsgálat igazolta azt, hogy a rekultiváció során szennyezett anyagot hordtak oda talajfeltöltés címén. Ez teljesen szembemegy minden környezetvédelmi jogszabállyal, beleértve a hulladéktörvényt és beleértve a 6/2009. együttes rendelet minden előírását.

Úgyhogy ezzel összefüggésben szeretném kérdezni, hogy hány ellenőrzést végeztek a Oroszlány VI.-tal összefüggésben, és ezeknek mi lett az eredménye. És ha már itt tartunk, akkor szeretném megkérdezni, hogy az összes Magyarországon folyamatban levő vagy az elmúlt évben lezáruló rekultiváció összességével kapcsolatban hány ellenőrzést végeztek, és annak milyen eredménye lett.

A végrehajtás kapcsán van egy nagyon-nagyon rövid kérdésem, hogy milyen döntéseket hoztak, illetve milyen kezdeményezésekkel éltek például az Országgyűlés felé annak érdekében, hogy a végrehajtás költségei ne haladhassák meg - néha sokszorosán - az eredeti tartozás mértékét. Jelen pillanatban egy olyan rendszer működik hazánkban, hogy a végrehajtók többet tesznek zsebre, mint maga az a személy, aki a követelés jogosultja, és ezzel teljes mértékben tönkreteszik a nehéz helyzetbe került adósokat is. Úgyhogy az volna a kérdésem még egyszer, hogy milyen kezdeményezéseket tettek adott esetben jogalkotási célzattal, illetve milyen döntést hoztak annak érdekében, hogy ez a teljesen elfogadhatatlan állapot ne így legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Witzmann Mihály alelnök úr következik. Öné a szó.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönjük szépen elnök úr beszámolóját.

Elnök úr is említette a gondolataiban az Elf Barok terjedését, illetve a szerepét. Édesapaként én is aggasztónak gondolom, hogy a tinédzserek között egyre nagyobb népszerűségnek örvendenek ezek az ízesített, eldobható elektromos cigaretták. Milyen eredmények igazolják, illetőleg milyen eredmények tapasztalhatók az ezzel való fellépéssel szemben? Mit tudunk tenni a kiskorúak védelme érdekében? Ebben a tárgykörben ezt szeretném megkérdezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Ez gyors és frappáns kérdés volt. Tordai Bence képviselő úr kért szót. Öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr, és a beszámolót is másik elnök úrnak.

Az első kérdésem általános jellegű, és kapcsolódik a képviselőtársaméhoz, csak én nem a dohánytermékekkel és hasonló szerekkel kapcsolatban, hanem az alkoholtermékekkel kapcsolatban kérdeznék, hogy az vajon miért nem része az SZTFH portfóliójának. Mennyivel kevésbé káros az alkoholfogyasztás nemcsak a kiskorúakra, nyilván rájuk különösen, de általában véve az emberi szervezetre? Magyarországon kimagaslóan nagy az alkoholproblémával küzdők száma. Nem gondolja-e úgy a hivatal, hogy dolga lenne ezzel a területtel? Tehát miközben az állam más szervein keresztül intenzív alkoholfogyasztást serkentő propagandát folytat, gondoljunk itt a pálinka vagy a bor irányára, én azt gondolom, hogy legalább ezt ellensúlyozandó, de még inkább ehelyett az volna helyénvaló, ha az SZTFH tudna foglalkozni azzal, hogy hogyan csökkenjen Magyarországon ennek a káros terméknek a fogyasztása. Vannak-e ilyen terveik, elgondolásaik? Erre volnék kíváncsi.

A második kérdés pedig nagyon konkrét, egy több mint egy éve húzódó ügygel kapcsolatos: a csobánkai dolomitbánya ügye. Nyilvánvalóan tisztában van vele, elnök úr, hogy itt azért számos gond felmerül. Egy 2010-ben bezárásra ítélt, 2015-re már rekultiválni tervezett bányatelek újbóli megnyitásáról és elképesztő mennyiségű sittel való feltöltéséről szólnak a tervek, amiket egy sokszorosan büntetett, szankcionált vállalkozó, illetve vállalkozás tervezne végrehajtani. Nagyon intenzív helyi tiltakozás mellett én magam is számos felszólalást tettem ennek a tervnek a megvalósításával szemben, sőt még a körzet fideszes országgyűlési képviselője, Vitályos Eszter is azt mondta, hogy mindent megtesz a bányanyitással szemben.

Itt egyrészt a helyi környezet- és egészségszennyezés, másrészt pedig a tovaaterjedő hatások kockázata nagyon súlyos, hiszen a földalatti vízbázisoknak köszönhetően az egész budai karszt össze van kötve. Az illetékes hivatalnak megküldtem azt a vízügyi szakvéleményt, amiben a BGYH szakértői jelzik, hogy az egész csillaghegyi ivóvíz- és termálvízbázist elszennyezheti az a potenciálisan Csobánkán földbe kerülő szennyezőanyag, ami a vállalkozó eddigi gyakorlata alapján finoman szólva sem kizárható, hogy ott elhelyezésre kerül.

Az volna a kérdésem, hogy az eredeti menetrend szerint tavaly december közepén kellett volna döntést hozni ebben az ügyben, azóta viszont újabb és újabb dokumentumokat kérnek be a vállalkozótól, de nem egy rendes hiánypótlási eljárás keretén belül, amelynek egyébként van egy törvényi maximuma - ha jól tudom, két alkalommal lehet ilyen hiánypótlásra felszólítani a kérelmezőt -, hanem ettől függetlenül informális jelleggel, ugyanakkor a határidőket újra és újra meghosszabbítva. Nekem nagyon úgy tűnik, hogy ez az ügy nemcsak tartalmi, hanem eljárásjogi szempontból is bűzlik, ha szabad így fogalmaznom. Az volna a kérdésem,

hogy önök hogy látják ezt a történetet? Mikor lehet megnyugtatóan kimondani azt, hogy a csobánkai dolomitbányát nem fogják újranyitni és nem fogják potenciálisan szennyező hulladékkal feltölteni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kérdést, hozzászólást igényként nem látok a monitoron. A vitát lezárom. Elnök urat arra kérem, hogy röviden válaszoljon az elhangzott kérdésekre. Öné a szó.

Dr. Nagy László válasza

DR. NAGY LÁSZLÓ elnök (Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága): Köszönöm a szót, elnök úr. Csárdi képviselő úr, köszönöm a kérdéseit. Ugye, a tavalyi évben már egyszer beszélgettünk itt egyrészt a bizottsági ülés keretein belül Oroszlány VI. bányatelekről, vagy közismertebb nevén Pusztavám bányatelekről. És ha jól tudom, az SZTFH munkatársai még utána is minden alkalommal készséggel álltak az ön rendelkezésére. Viszont nem tudok mást mondani, csak azt, hogy amint tavaly is elmondtam, ez elsősorban környezetvédelmi hatósági kérdés, nem bányászati kérdés.

És igen, megkeresett minket a Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség, és tájékoztattuk is őket arról, hogy ezzel kapcsolatban az SZTFH-nak nincs hatósági hatásköre és eljárási kötelezettsége. Több alkalommal voltunk kint Pusztavámban vagy Oroszlány VI. bányatelek kapcsán, és a kollégáim bányászati szempontú szabálysértést nem tártak fel. A tavalyi évben összesen 354 helyszíni ellenőrzést végeztek a munkatársaim a működő bányákban. Ez természetesen nem csak a rekultivációs ellenőrzéseket jelenti. Most ezzel a kérdéssel őszintén megfogott, tehát pontosan nem tudom megmondani, hogy hány rekultivációs ellenőrzés volt, de összesen 354 helyszíni ellenőrzésünk volt.

Ami a végrehajtási költségeket illeti, itt egyrészt volt egy komoly könnyítés az adósoknak, amelyben az SZTFH is szerepet vállalt: megemelése történt annak az összegnek, amely végrehajtás alól mentessé vált. Ez korábban 60 ezer forint volt; ez a mindenkor nettó minimálbér 60 százalékára megemelésre került.

Másrészt pedig, ellentétben például a közjegyzői díjakkal, amelyek az elmúlt években többször változtak, a végrehajtási költségek, illetőleg a végrehajtási díjazás az elmúlt négy évben, amióta az SZTFH állapítja meg a díjakat, egy forintot nem emelkedtek. Tehát úgy gondolom, hogy ez azért egy... *(Csárdi Antal: De nem is csökkentek.)* Nem csökkentek, de nem is emelkedtek. Remélem, kielégítő volt a válaszom.

Witzmann képviselő úr, Elf Bar - nagyon köszönöm, hogy ezt szóba hozta, mert ez egy kulcskérdés nálunk, hogy az ízesített elektronikus cigarettákkal szemben fellépjünk. Megmondom őszintén, nem egyszerű a helyzetünk, mert amíg a hagyományos dohánytermékek tekintetében gyakorlatilag teljesen egységes az uniós országokban a szabályozás, gondolok itt arra, hogy mind a hagyományos, mind pedig a hevített termékek tekintetében ízesítési tilalom van érvényben az egész Unió területén, az Elf Bar típusú termékek esetén ez sajnos nincs így, míg Magyarország szerintem helyesen idő előtt felismerte azt, hogy ezek a termékek mind technológiájukat, kinézetüket, dizájnjukat tekintve elsősorban a fiatalokat célozzák, és itt a 18 év alattiakat is célozza. Szerintem nagyon helyesen döntött úgy az Országgyűlés, hogy ennek a fajta terméknek minden típusú értékesítése tiltva legyen, legyen ez dohánybolti, legyen ez távértékesítés.

Az ezzel való küzdelmünk nehézségét inkább az adja, hogy a szabályozás nem egységes, tehát például a környező országokból legálisan be lehet szerezni ezeket a termékeket. Volt szerencsém három héttel ezelőtt kollégáimmal az osztrák társhatóságunk meghívására Dortmundban részt venni Európa legnagyobb, de

szerintem világszinten is egyedülálló léptékű, mértékű dohányexpóján, dohánykiállításán, és ott kifejezetten ezeket az új típusú termékeket vizsgáltuk a kollégáimmal. Elkekerítő volt a trend, amit láttunk, tehát most már nemcsak Elf Bar, hanem okostelefon is az Elf Bar, tehát SIM-kártyát tudnak beletenni a cigarettába, vagy tetrisezni tudnak vele, és közben szívják. Tehát szörnyű az a trend, ami itt látszik. Úgyhogy én úgy gondolom, hogy az egészségügyi kormányzat nagyon helyesen döntött úgy, hogy ezt tiltani fogja. Mi minden rendelkezésre álló eszközzel fel fogunk lépni ez ellen a termék ellen.

Azért vannak kézzelfogható eredményeink. Tehát az a több száz weboldal, amelyet leblokkoltunk, illetőleg a NAV-val lefolytatott közös akcióink egyértelmű eredményeket jelentenek, és minden valószínűség szerint konzultációt is fogunk kezdeményezni nemzetközi szinten, hogy lássák be azt a többi tagállamban is, hogy ez tényleg a gyerekeknek meg a fiatal felnőtteknek egy komoly, potenciális veszélyforrás.

Tordai képviselő úrnak azt tudom válaszolni az alkoholtermékekkel kapcsolatos kérdéseire, hogy nem olyan régen kötöttünk egy együttműködési megállapodást a Nemzeti Kereskedelmi és Fogyasztóvédelmi Hatósággal. *(Csárdi Antal távozik az ülésről.)* Elég aktív a képviselő úr a Facebookon, csodálom, hogy elkerülte a figyelmét, mert mi is beszámoltunk róla, az NKFH is beszámolt róla. Ez gyakorlatilag egy megerősítése vagy szentesítése volt annak a munkának, amit egyébként folytatunk. Tehát több száz ellenőrzést folytattunk le közösen a fogyasztóvédelmi hatósággal dohányboltokban, ellenőrizve egyrészt a dohánytermékekkel, másrészt pedig az alkohollal történő kiszolgálást. Egyébként az alkoholtermékeknek a nem dohányboltban való kiszolgálását tudtommal a Fogyasztóvédelmi Hatóság hasonló elánnal ellenőrzi.

Csobánka, amit még Tordai képviselő úr kérdezett. Gyakorlatilag változatlan helyzetről fogok tudni önnek beszámolni, ugyanis nálunk fel van függesztve az a bányabezárási, műszaki üzemi tervet jóváhagyó kérelem vagy engedélykérelem, amelyet a csobánkai bánya kapcsán benyújtottak. Az egésznek az előfeltétele, hogy a környezetvédelmi eljárás jogerősen lezáruljon, a bányafelügyelet csak azután tud érdemben foglalkozni azzal a kérelemmel, hogy a környezetvédelmi eljárás lezárult, de én biztos vagyok abban, hogy a környezetvédelmi hatóság kollégái a megfelelő szakértelemmel és hozzáértéssel fognak ebben a kérdésben határozatot hozni.

Én úgy gondolom, minden kérdésre válaszoltam, elnök úr. Ha esetleg maradt még fenn kérdés, akkor arra is készséggel válaszolok. Köszönöm a figyelmet.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Minden képviselőtársam megkapta a választ a feltett kérdésére, így nem maradt más hátra, mint a beszámoló elfogadása. Képviselőtársaim írásban megkapták előre elektronikus úton a bizottság határozatáról szóló tervezetet. Ehhez képest van-e bárkinek módosítása? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, akkor arra kérem képviselőtársaimat, hogy az Országgyűlés Gazdasági Bizottságának 31/2022-2026. számú, a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága 2024. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozatáról most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a beszámolót a bizottság 12 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Elnök úrnak, elnökhelyettes úrnak köszönöm szépen a részvételét. További sikeres és eredményes munkát kívánok önöknek! *(Szatmáry Kristóf távozik az ülésről. - Witzmann Mihály elhagyja az üléstermet.)*

**A gyermekek digitális eszközök káros hatásai elleni védelméről
címmel benyújtott T/12424. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Áttérünk a harmadik napirendi pontunkra, melynek keretében a gyermekek digitális eszközök káros hatásai elleni védelméről címmel benyújtott törvényjavaslat részletes vitájáról fogunk tárgyalni. A törvényjavaslat benyújtói Hollik István és Selmeczi Gabriella képviselőtársaink. Hollik István képviselőtársamat köszöntöm a bizottság ülésén, illetve Varga-Bajusz Veronika államtitkár asszonyt a KIM részéről.

Képviselőtársaimnak javaslom, hogy a részletes vitát a szokásainkhoz híven két szakaszban tárgyaljuk. Van-e ez ellen kifogása bárkinek? *(Nincs jelentkező.)* Úgy látom, nincs. A részletes vita első szakaszában meg kell állapítanunk azt, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében előírt követelményeknek. Kérem, erről most szavazzunk! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy bizottság 10 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett a megfelelőségről döntött. A részletes vita első szakaszát így lezárom.

Áttérünk a második szakaszra, amelyben módosító indítványokról kellene szavoznunk. Módosító indítvány nem érkezett a képviselőtársaim részéről, viszont az Országgyűlés Gazdasági Bizottságának van egy módosítóindítvány-tervezete. Kérdezem az előterjesztőt először, Hollik képviselő urat, hogy támogatja-e.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP) előterjesztő: Igen, támogatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár asszonyt kérdezem, hogy van-e minisztériumi álláspont.

DR. VARGA-BAJUSZ VERONIKA államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium): Támogatjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A minisztérium is, az előterjesztő is támogatja.

A képviselőtársaim szavazását most kérem a módosító indítvány benyújtásával kapcsolatban. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 9 igen szavazattal, 3 tartózkodás mellett a módosító indítvány benyújtásáról döntött.

Miután más módosító indítványról nem kell szavoznunk, a részletes vita lezárására teszek javaslatot. *(Witzmann Mihály visszatér az ülésterembe.)* Megvárjuk alelnök urat is. Kérem képviselőtársaimat, hogy most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 12 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett a részletes vita lezárásáról döntött.

Végül a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról kell szavoznunk. Kérem képviselőtársaimat, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 12 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta a részletes vitáról szóló jelentést.

Államtitkár asszonynak, képviselő úrnak köszönöm, hogy a rendelkezésünkre álltak. Lezárjuk a hármas napirendi pontot.

A föld alatti energiahordozó-tárolással, valamint a földgáz biztonsági készletezéssel összefüggő törvények módosításáról szóló

**T/12524. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Áttérünk a négyes napirendi pontra, melynek keretében a föld alatti energiahordozó-tárolással, valamint a földgáz biztonsági készletezéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitáját fogjuk lefolytatni.

Köszöntöm az előterjesztő képviselőjében Steiner Attila államtitkár urat az Energiaügyi Minisztérium részéről. Javaslom képviselőtársaimnak, hogy ez esetben is két szakaszban tárgyaljuk a részletes vitát. Van-e ezzel kifogása bárkinek? *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, hogy nincs.

A részletes vita első szakaszát megnyitom. A részletes vita első szakaszában meg kell állapítanunk, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Kérem, erről most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 12 igen egyhangú döntéssel döntött a megfelelőségről. A részletes vita első szakaszát lezárom.

Áttérünk a részletes vita második szakaszára, amelyben módosító indítványokról kell szavaznunk. Képviselői módosító indítvány nem érkezett, viszont a bizottságnak van egy módosítójavaslat-tervezete. Kérdezem államtitkár urat, hogy van-e ezzel kapcsolatos minisztériumi álláspont.

STEINER ATTILA államtitkár (Energiaügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. A minisztérium támogatja a módosító javaslatot.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A minisztérium támogatja a módosító javaslatot. Kérem képviselőtársaimat, hogy a javaslat benyújtásáról most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 11 igen szavazattal, 1 nem szavazat mellett döntött a módosító indítvány benyújtásáról.

Ezután a részletes vita lezárására teszek javaslatot. Kérem képviselőtársaimat, erről most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 11 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a részletes vita lezárásáról döntött.

Végül a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról kell szavaznunk. Kérem képviselőtársaimat, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 11 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta.

Államtitkár úrnak köszönöm, hogy részt vett a bizottsági ülésen és segítette a munkánkat. A 4. napirendi pontot lezárjuk.

**Egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról
szóló T/12521. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Áttérünk az 5. napirendi pontra, melynek keretében az egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslat részletes vitáját folytatjuk le. Az előterjesztő képviselőjében kérem, hogy fáradjon be Fónagy János miniszterhelyettes úr. Láttam, kint volt az előtérben. *(Megtörténik.)* Köszöntöm szépen. Köszöntöm miniszterhelyettes urat. Kérem, hogy foglaljon helyet az előterjesztői asztalnál. Javaslom képviselőtársaimnak, hogy ez esetben is két szakaszban tárgyaljuk a részletes vitát. Van-e ez ellen bárkinek kifogása? *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, nincs.

A részletes vita első szakaszát megnyitom. A részletes vita első szakaszában döntenünk kell arról, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében előírt követelményeknek. Kérem, erről most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 12 igen szavazattal,

egyhangú döntésével döntött a megfelelőségről, így a részletes vita első szakaszát le is zárhatom.

A részletes vita második szakaszát megnyitom. A részletes vita második szakaszában módosító indítványokról kell szavoznunk. Képviselői módosító indítvány nem érkezett, viszont a bizottságnak van egy módosító indítványa. Erről kérdezem miniszterhelyettes urat, hogy van-e tárcáálláspont.

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány támogatja.

ELNÖK: Kormányálláspont is van, a kormány támogatja. Köszönöm szépen. Ezután képviselőtársaimat kérdezem, ki az, aki támogatja a módosító indítvány benyújtását. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 11 igen szavazattal, 1 nem szavazat mellett döntött a benyújtásról.

Ezután a részletes vita lezárására teszek javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 10 igen szavazattal, 1 nem szavazat mellett a részletes vita lezárásáról döntött.

Végül a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról kell szavazunk. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 11 igen szavazattal, 1 nem szavazat mellett a részletes vitáról szóló jelentést is elfogadta, így az 5. napirendi pontot lezárjuk.

**Az Európai Unió mesterséges intelligenciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról szóló T/12632. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Áttérünk a 6. napirendi pontra, melynek keretében az Európai Unió mesterséges intelligenciáról szóló rendeletének magyarországi végrehajtásáról szóló törvényjavaslat részletes vitájára kerül sor. A kormányt, illetve a minisztériumot itt is Fónagy János miniszterhelyettes úr képviseli. Javaslom képviselőtársaimnak, hogy ez esetben is két szakaszban folytassuk le a részletes vitát. Van-e ez ellen kifogása bárkinek? *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, nincs.

A részletes vita első szakaszát megnyitom. A részletes vita első szakaszában döntenünk kell arról, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében leírt követelményeknek. Kérem, erről most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 12 igen szavazattal, egyhangú döntéssel döntött a megfelelőségről. Ezzel a részletes vita első szakaszát lezárjuk.

Áttérünk a részletes vita második szakaszára, ahol képviselői módosító indítványokról kell döntenünk. 1. ajánlási számon Selmeczi Gabriella képviselő asszony és Hollik István képviselő úr nyújtottak be egy indítványt, mely összefügg a 4. ajánlási számon szereplő indítvánnyal. Kérdezem miniszterhelyettes urat, hogy van-e erről kormány- vagy minisztériumi álláspont.

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca támogatja.

ELNÖK: A tárca támogatja. Köszönöm szépen. A Fidesz-KDNP képviselői is támogatják. Képviselőtársaimat most kérem, hogy szavazzanak a módosító indítványról. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A bizottság 12 igen szavazattal, egyhangú döntéssel támogatta a módosító indítványok elfogadását.

2. ajánlási számon Hollik István képviselő úr indítványa szerepel, amely összefügg a 3., 5., 6., 7., 8. és 9. pontokban szereplő indítványokkal. Kérdezem miniszterhelyettes urat, mi a tárcza álláspontja.

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárcza támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A tárcza támogatja. A Fidesz-KDNP-frakciók is támogatják az indítványt. Kérem képviselőtársaimat, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a képviselők 12 igen szavazattal, egyhangú döntéssel támogatták a módosító indítványokat.

Az egyéni képviselői módosító indítványokról történő szavazás végére értünk. Van egy bizottságimódosítóindítvány-tervezet, erről kérem miniszterhelyettes úr álláspontját.

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A bizottsági módosító lényegében technikai módosításokat tartalmaz. A tárcza támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaimat kérdezem ezután, hogy ki támogatja a módosító indítvány benyújtását. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 12 igen szavazattal, egyhangú döntéssel döntött a módosító indítvány benyújtásáról.

Miután több indítványról nem kell szavaznunk, a részletes vita lezárására teszek javaslatot. Kérem képviselőtársaimat, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 12 igen szavazattal, egyhangú döntésével döntött a részletes vita lezárásáról.

Végül a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról kell határoznunk. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 12 igen szavazattal, egyhangú döntéssel döntött a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról.

Miniszterhelyettes úrnak és kollégáinak köszönjük, hogy a rendelkezésünkre álltak és segítették a munkánkat. A 6. napirendi pontot lezárjuk.

**Az óráátállítás megszüntetésének szükségességéről szóló H/12535. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Áttérünk a 7. napirendi pont keretében egy örökzöld témára, ez pedig az óráátállítás megszüntetésének szükségességéről szóló határozati javaslat, amelyben már lassan mindenki egyetért, kivéve az Európai Parlamentet, aki nem teszi hozzá a magáét, és az Európai Bizottság sem, de képviselő úrtól, Balassa Pétertől mindjárt megtudjuk, hogy mi az aktuális álláspont. Képviselő úr, miután az ön indítványáról van szó, öné a szó.

Balassa Péter kiegészítése

BALASSA PÉTER (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Gyors lesznek, senkinek nem szeretném húzni az idejét.

Tájékoztatási jelleggel szeretném mondani, és nem szeretnék délibábokat kergetni, de jelen pillanatban az a hír, hogy az Európai Parlament és a Bizottság vissza fog lépni ettől a javaslattól - ugye, ez a legfrissebb hír -, mert nem tudtak megállapodni a tagországok.

Ha megnézzük azt, hogy földrajzilag Európa szélességét és magasságát a portugál partoktól az Urál-hegységig, Norvégia északi részétől mondjuk a görög szigetekig nézzük, akkor szélességben 6000 kilométerről, magasságban 4000 kilométerről beszélünk. Jelen pillanatban úgy néz ki, hogy nem lesz döntés, és visszalépnek tőle.

A javaslatot, ahogy eddig is, szerintem mindenki támogatta a folyosón, és magával a javaslattal szerintem az európai polgárok nagy részének nincs problémája, sőt a felmérések szerint a támogatás egyre csak nő. 87 százalékuk támogatja, hogy a kétszeri óraátállítás legyen eltörölve. Az már egy másik kérdés, hogy nyári vagy téli időszámítás legyen, ebbe nem akarok belemenni.

Én továbbra is fenntartom, hogy ez egy jó javaslat lenne, de mivel magasabb szintű döntéshozatalok vannak ebben a történetben, azt gondolom, hogy itt szerintem ebben az évben ennek a történetnek vége lesz, és úgy néz ki, hogy a Parlament és a Bizottság ettől vissza fog lépni. Erről szerettem volna tájékoztatni önöket.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Mindenképpen díjazzuk a kitartását. Én magam is megkíséreltem ebben előrelépni, hiszen a legutóbbi visegrádi 4-es gazdasági bizottsági elnökök találkozóján fölvettem ezt a témát. Három kollégám is egyetértett velem, tehát mind a lengyelek, mind a csehek, mind a szlovákok, viszont négyen nem tudtunk megegyezni abban, hogy nyári vagy téli legyen az átállítás után az időszámítás. Szerintem az Európai Parlamentben is nagyjából alapvetően ez a probléma.

Tehát mi ebben az esetben tartózkodni fogunk az ön indítványát illetően. Az elvvel én egyetértek, és a magam részéről a nyári időszámítást támogatnám egyébként, de úgy látjuk, hogy Brüsszel ebben sincs most a pártunkon.

Határozathozatal

Miután felszólalási igényt nem láttam képviselőtársaim részéről, ezért szavazásra teszem fel a kérdést. A tárgysorozatba vételről kérem, hogy most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 3 nem szavazat és 9 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba az indítványt.

Köszönöm a képviselő úrnak, hogy ilyen türelmes volt, a rendelkezésünkre állt, és végigvárta a mai ülés napirendjét. A 7. napirendi pontot lezártuk.

Egyebek

A 8. napirend az egyebek. Képviselőtársaimhoz a múlt héten eljuttattam a miniszteri meghallgatások tervezett időpontjait. Szeretném önöknek jelezni, hogy időközben Lázár miniszter úr lemondta az október 28-ai időpontot. Ha itt új időpont lesz, akkor igyekszünk minél gyorsabban tájékoztatni önöket erről.

Feszített lesz a bizottság őszi munkarendje, de szeretném továbbra is azt tartani, hogy a C heteken nem terhelném képviselőtársaimat, tehát az elnézésüket kérem előre is, mert lesz olyan B hét, amikor majd valószínűleg két bizottsági ülést kell tartanunk, de a C heteket szeretném a képviselőtársaimnak megtartani arra, hogy a választókerületeikben dolgozzanak.

A következő bizottsági ülés tervezett időpontja október 20-án 9 óra 30 perckor lesz. Kérem, hogy ezt jegyezzék fel előre. Van-e egyebek között bárki másnak még véleménye, javaslata? *(Nincs ilyen jelzés.)*

Az ülés berekesztése

Nagyon köszönöm önöknek, hogy a hosszú bizottsági ülés ellenére is végig biztosították a határozatképességet. Alelnök úrnak külön köszönöm, hogy végig kitartott a bizottsággal egyedüli ellenzéki képviselőként.

A bizottsági ülést bezárom. Mindenkinek szép és eredményes napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 41 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Földi Erika és Madarász Mária